

Sygnatura akt II AKa 272/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2023 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSA Andrzej Kot

Sędziowie: SA Cezariusz Baćkowski

SA Piotr Kaczmarek (spr.)

Protokolant: Katarzyna Szypuła

przy udziale Ewy Popowicz Prokuratora Prokuratury (...)w O.

po rozpoznaniu w dniach: 18 stycznia, 1 lutego i 28 lutego 2023 r.

sprawy J. A. (1)

oskarżonego z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 kks w zw. z art. 38 § 2 kks w zw. z art. 8 § 1 kks, art. 271 § 1 i 3 kk i 273 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 8 § 1 i 2 kks

E. P.

oskarżonego z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 kks w zw. z art. 38 § 2 kks w zw. z art. 8 § 1 kks, art. 271 § 1 i 3 kk i art. 273 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk i art. 65 § 1 kk w zw. z art. 8 § 1 kks

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 11 maja 2022 r. sygn. akt III K 179/19

I. Przyjmując za podstawę wszelkich rozstrzygnięć stan prawny obowiązujący do dnia 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 2 § 2 k.k.s. zmienia zaskarżony wyrok:

1. co do oskarżonego E. P. w ten sposób że:

a. w zakresie czynu przypisanego w pkt. 1 :

- w miejsce ustalenia o spowodowaniu uzyskania nienależnego zwrotu podatku od towarów i usług w wysokości 1530989 zł przyjmuje ustalenie o spowodowaniu uzyskania nienależnego zwrotu podatku towarów i usług wysokości 1223025 zł, zaliczenia zwrotu w tym podatku w wysokości 7999 zł na poczet zaległości podatkowej w podatku dochodowym oraz spowodowaniu narażenia na nienależny zwrot podatku od towarów usług w wysokości 189870 zł, do którego to zwrotu nie doszło na skutek wydania decyzji podatkowej ,

- w miejsce kwalifikacji z art. 56 § 1 k.k.s. przyjmuje art. 56 § 2 k.k.s.

- w podstawie wymiaru kary pomija art. 38 § 2 k.k.s.,

- orzeczoną karę pozbawienia wolności obniża do roku, zaś karę grzywny do 150 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na 30 zł,

b. w zakresie czynu przypisanego w pkt. 2, w miejsce ustalenia o doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Skarbu Państwa wielkiej wartości w kwocie 1530989 zł przyjmuje ustalenie o doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Skarbu Państwa wielkiej wartości w wysokości 1231024 zł oraz usiłowaniu doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Skarbu Państwa w wysokości 189870 zł, przy czym do zamierzonego skutku nie doszło na skutek wydania decyzji podatkowej,

- kwalifikację uzupełnia o art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.,

- orzeczoną karę pozbawienia wolności obniża do roku i 6 miesięcy, zaś karę grzywny do 300 stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 30zł

c. na podstawie art. 8 § 2 i 3 k.k.s. określa, iż wykonaniu podlega kara roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 300 stawek dziennych grzywny,

2. co do oskarżonego J. A. (1) w ten sposób, że:

a. w zakresie czynu przypisanego w pkt. 4:

- w miejsce kwalifikacji z art. 76 § 1 k.k.s. przyjmuje art. 76 § 2 k.k.s., pomija art. 37 § 1 pkt. 1 k.k.s., zaś w podstawie wymiaru kary art. 37 § 1 pkt. 1 k.k.s. i art. 38 § 1 pkt. 3 k.k.s.,

- orzeczoną karę pozbawienia wolności obniża do 5 miesięcy, zaś karę grzywny do 40 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na 1000zł,

b. w zakresie czynu przypisanego w pkt. 5 w miejsce ustalenia o doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Skarbu Państwa dużej wartości w kwocie 851000 zł przyjmuje ustalenie o doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Skarbu Państwa dużej wartości w wysokości 300000 zł z tytułu nienależnego zwrotu podatku towarów i usług,

- orzeczoną karę pozbawienia wolności obniża do roku i 3 miesięcy, zaś karę grzywny do 70 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 1000 zł,

c. na podstawie art. 8 § 2 i 3 k.k.s. określa iż wykonaniu podlega kara roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i kara 70 stawek dziennych grzywny,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonych E. P. i J. A. (1) utrzymuje w mocy,

III. zasądza od oskarżonych E. P. i J. A. (1) na rzecz Skarbu Państwa po 10 zł tytułem zwrotu wydatków postępowania odwoławczego oraz wymierza tytułem opłaty za obie instancje: E. P. 2100 zł, J. A. (1) 14300 zł.

UZASADNIENIE

Eugeniusz Podsadni został oskarżony o to, że :

I. Prowadząc działalność gospodarczą zarejestrowaną na swoje imię i nazwisko pod nazwą (...) Firma Wielobranżowa, z/s (...)-(...) J., (...), NIP: (...), w J., od grudnia 2011r. do grudnia 2012r. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru :

1. wystawił w okresie od 7 grudnia 2011 r. do 17 grudnia 2012 r. i wprowadził do obrotu gospodarczego nierzetelne faktury VAT, które nie odzwierciedlają rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, w zakresie dostawy towarów: wypalarek, prętów żebrowanych, walcówki, a to faktur na łączną wartość netto 6 625 564,03 zł, podatek VAT 1 523 879,76 zł, na których to fakturach jako odbiorcy figurują:

(...), (...)-(...) K., ul (...), NIP: (...)

L.p.	Data faktury	Nr faktury	Netto [zł]	VAT [zł]	Przedmiot
1	2011-12-07	(...)	462 500,00	106 375,00	wypalarka gazowa (...) (...) typ: (...)
2	2011-12-08	(...)	462 500,00	106 375,00	wypalarka gazowa (...) (...) typ: (...)
3	2011-12-09	(...)	462 500,00	106 375,00	wypalarka gazowa (...) (...) typ: (...)
4	2011-12-12	(...)	462 500,00	106 375,00	wypalarka plazmowa (...) (...) typ: (...)
5	2011-12-13	(...)	462 500,00	106 375,00	wypalarka plazmowa (...) (...) typ: (...)
6	2011-12-14	(...)	462 500,00	106 375,00	wypalarka plazmowa (...) (...) typ: (...)
7	2011-12-15	(...)	462 500,00	106 375,00	wypalarka gazowa (...) (...) typ: (...)
8	2011-12-16	(...)	462 500,00	106 375,00	wypalarka plazmowa (...) (...) typ: (...)

(...) Firma (...), (...)-(...) I., ul. (...), NIP: (...).

L.p.	Data faktury	Nr faktury	Netto [zł]	VAT [zł]	Przedmiot
1	2012-05-17	(...)	49 586,80	11 404,96	pręt żebr. fi 12
2	2012-05-21	(...)	51 821,28	11 918,89	pręt żebr. fi 12
3	2012-06-25	(...)	50 140,20	11 532,25	pręt żebr. fi 12
4	2012-06-26	(...)	52 611,00	12 100,53	pręt żebr. fi 12
5	2012-06-26	(...)	51 929,40	11 943,76	pręt żebr. fi 10
6	2012-07-19	(...)	49 504,00	11 385,92	walcówka fi 5,5
7	2012-07-23	(...)	49 414,40	11 365,31	walcówka fi 5,5
8	2012-07-23	(...)	49 313,60	11 342,13	walcówka fi 5,5
9	2012-08-20	(...)	48 080,40	11 058,49	pręt żebr. fi 12
10	2012-09-04	(...)	49 117,50	11 297,03	walcówka fi 5,5
11	2012-09-04	(...)	49 522,50	11 390,18	walcówka fi 6
12	2012-09-24	(...)	48 405,00	11 133,15	pręt żebr. fi 10
13	2012-09-24	(...)	48 657,00	11 191,11	pręt żebr. fi 12
14	2012-10-09	(...)	49 500,60	11 385,14	pręt żebr. fi 25
15	2012-10-09	(...)	50 323,50	11 574,41	pręt żebr. fi 12
16	2012-10-10	(...)	50 682,20	11 656,91	pręt żebr. fi 10
17	2012-10-15	(...)	49 224,00	11 321,52	pręt żebr. fi 16

18	2012-10-15	(...)	52 290,00	12 026,70	pręt zebr. fi 10
19	2012-10-16	(...)	50 975,10	11 724,27	pręt zebr. fi 10
20	2012-10-16	(...)	49 177,70	11 310,87	pręt zebr. fi 12
21	2012-11-20	(...)	45 975,60	10 574,39	pręt zebr. fi 10
22	2012-11-20	(...)	47 995,20	11 038,90	pręt zebr. fi 12
23	2012-11-21	(...)	49 509,90	11 387,28	pręt zebr. fi 12
24	2012-11-22	(...)	45 698,40	10 510,63	pręt zebr. fi 10
25	2012-11-22	(...)	49 806,90	11 455,59	pręt zebr. fi 10
26	2012-11-22	(...)	45 559,80	10 478,75	pręt zebr. fi 12
27	2012-11-23	(...)	47 995,20	11 038,90	pręt zebr. fi 12
28	2012-11-23	(...)	48 830,76	11 231,07	pręt zebr. fi 10
29	2012-12-11	(...)	47 223,00	10 861,29	pręt zebr. fi 16
30	2012-12-11	(...)	45 540,00	10 474,20	pręt zebr. fi 10
31	2012-12-12	(...)	47 559,60	10 938,71	pręt zebr. fi 12
32	2012-12-12	(...)	46 233,00	10 633,59	pręt zebr. fi 20
33	2012-12-17	(...)	48 787,20	11 221,06	pręt zebr. fi 10
34	2012-12-17	(...)	44 926,20	10 333,03	pręt zebr. fi 20

PUPH (...), (...)-(...) B., M. (...), NIP: (...)

L.p.	Data faktury	Nr faktury	Netto [zł]	VAT [zł]	Przedmiot
-------------	---------------------	-------------------	-------------------	-----------------	------------------

1	2012-05-22	(...)	48 280,00	11 104,40	pręt żebr. fi 10
---	------------	-------	-----------	-----------	------------------

(...) Sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) C., NIP: (...)

L.p.	Data faktury	Nr faktury	Netto [zł]	VAT [zł]	Przedmiot
1	2012-04-17	(...)	52 524,50	12 080,64	pręt żebrowany fi 12
2	2012-04-17	(...)	52 589,00	12 095,47	pręt żebrowany fi 12
3	2012-04-18	(...)	52 546,00	12 085,58	pręt żebrowany fi 12
4	2012-04-19	(...)	50 503,50	11 615,81	pręt żebrowany fi 10
5	2012-04-20	(...)	50 740,00	11 670,20	pręt żebrowany fi 12
6	2012-04-20	(...)	47 011,90	10 812,74	pręt żebrowany fi 12
7	2012-04-20	(...)	52 997,50	12 189,43	pręt żebrowany fi 10
8	2012-04-23	(...)	48 676,00	11 195,48	pręt żebrowany fi 12
9	2012-04-24	(...)	49 369,80	11 355,05	pręt żebrowany fi 10
10	2012-04-24	(...)	49 262,80	11 330,44	pręt żebrowany fi 10
11	2012-04-24	(...)	49 605,20	11 409,20	pręt żebrowany fi 12

12	2012-04-25	(...)	51 702,40	11 891,55	pręt żebrowany fi 12
13	2012-04-26	(...)	52 742,44	12 130,76	pręt żebrowany fi 20
14	2012-04-26	(...)	47 546,52	10 935,70	pręt żebrowany fi 12
15	2012-04-26	(...)	52 485,64	12 071,70	pręt żebrowany fi 16
16	2012-05-07	(...)	50 310,60	11 571,44	pręt żebrowany fi 12
17	2012-05-07	(...)	49 160,40	11 306,89	pręt żebrowany fi 12
18	2012-05-07	(...)	50 651,40	11 649,82	pręt żebrowany fi 12
19	2012-05-09	(...)	49 490,55	11 382,83	pręt żebrowany fi 10
20	2012-05-09	(...)	52 419,30	12 056,44	pręt żebrowany fi 16
21	2012-05-09	(...)	51 929,40	11 943,76	pręt żebrowany fi 12
22	2012-05-22	(...)	51 354,30	11 811,49	pręt żebr. fi 12
23	2012-05-22	(...)	51 567,30	11 860,48	pręt żebr. fi 10
24	2012-05-22	(...)	48 180,60	11 081,54	pręt żebr. fi 12

co skutkowało powstaniem, na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r.

o podatku od towarów i usług, obowiązku zapłaty kwot podatku wykazanego w wymienionych wyżej fakturach sprzedaży VAT w terminie do 25 miesiąca następującego po miesiącu,

w którym faktura została wystawiona, a łączna kwota niewykonanego z tego tytułu zobowiązania podatkowego wyniosła 1 523 880,00 zł, w tym za miesiąc:

- grudzień 2011 r. w kwocie 851 000 zł,

- kwiecień 2012 r. w kwocie 174 870 zł,
- maj 2012 r. w kwocie 139 093 zł,
- czerwiec 2012 r. w kwocie 35 577 zł,
- lipiec 2012 r. w kwocie 34 093 zł,
- sierpień 2012 r. w kwocie 11 058 zł,
- wrzesień 2012 r. w kwocie 45 011 zł,
- październik 2012 r. w kwocie 81 000 zł,
- listopad 2012 r. w kwocie 87 716 zł
- grudzień 2012 r. w kwocie 64 462 zł,

2. posłużył się w działalności gospodarczej (...) Firma (...), w J., w okresie grudzień 2011 r., marzec do grudnia 2012 r. nierzetelnymi fakturami VAT, poprzez ich zaewidencjonowanie w rejestrach zakupu VAT za wskazane miesiące, które to faktury nie odzwierciedlają rzeczywistych zdarzeń gospodarczych w nich opisanych, a to w zakresie nabycia wypalarek, stołów ekshaustorowych, usług pośrednictwa przy sprzedaży ww. maszyn, prętów żebrowanych, walcówki, na łączną wartość netto **13 702 047,21** zł, podatek VAT 3 151 470,77 zł, na których jako wystawcy figurują :

PHU (...), ul. (...), (...)-(...) H., NIP: (...)

L.p.	Data faktury	Nr faktury	Netto [zł]	VAT [zł]	Przedmiot transakcji
1	2011-12-07	11/12/2011	450 000,00	103 500,00	wypalarka gazowa (...) o numerze (...) rok produkcji 2011 fabrycznie nowa kompletna cena za 1 szt. 450 000,00 netto
2	2011-12-08	14/12/2011	450 000,00	103 500,00	wypalarka gazowa (...) o numerze (...) rok produkcji 2011 fabrycznie nowa kompletna cena za 1 szt. 450 000,00 netto

3	2011-12-09	17/12/2011	450 000,00	103 500,00	wypalarka gazowa (...) o numerze (...) rok produkcji 2011 fabrycznie nowa kompletna cena za 1 szt 450 000,00 netto
4	2011-12-12	19/12/2011	450 000,00	103 500,00	wypalarka plazmowa (...) o numerze (...) rok produkcji 2011 fabrycznie nowa kompletna
5	2011-12-13	22/12/2011	450 000,00	103 500,00	wypalarka plazmowa (...) o numerze (...) rok produkcji 2011 fabrycznie nowa kompletna
6	2011-12-14	27/12/2011	450 000,00	103 500,00	wypalarka plazmowa (...) o numerze (...) rok produkcji 2011 fabrycznie nowa kompletna
7	2011-12-15	(...)	450 000,00	103 500,00	wypalarka gazowa (...) o numerze (...) rok produkcji 2011 fabrycznie nowa kompletna cena za 1 szt 450 000,00 netto
8	2011-12-16	(...)	450 000,00	103 500,00	wypalarka plazmowa (...) o numerze (...) rok produkcji 2011 fabrycznie nowa kompletna

9	2011-12-20	(...)	180 000,00	41 400,00	2 sztuki - stół ekshautorowy
---	------------	-------	------------	-----------	------------------------------

(...), (...)-(...) G. W., ul. (...), NIP: (...)

L.p.	Data faktury	Nr faktury	Netto [zł]	VAT [zł]	Przedmiot
1	2	3	4	5	6
1	2011-12-09	(...)	6 000,00	1 380,00	(...) w sprzedaży wypalarek (...)
2	2011-12-14	(...)	4 000,00	920,00	(...) w sprzedaży wypalarek plazmowych (...)
3	2011-12-19	(...)	6 000,00	1 380,00	(...) w sprzedaży wypalarek plazmowych (...)

G. A. (...), ul. (...), (...)-(...) T., NIP: (...)

L.p.	Data faktury	Nr faktury	Netto [zł]	VAT [zł]	Przedmiot
1	2	3	4	5	6
1	2011-12-09	(...)	6 000,00	1 380,00	Usługa pośrednictwa w sprzedaży wypalarek (...)
2	2011-12-19	(...)	10 000,00	2 300,00	Usługa pośrednictwa w sprzedaży wypalarek (...)
3	2012-03-26	(...)	50 836,80	11 692,46	pręt żebr. fi 12
4	2012-03-28	(...)	48 042,00	11 049,66	pręt żebr. fi 12

5	2012-03-28	(...)	47 409,60	10 904,21	pręt żebr. fi 12
6	2012-03-28	(...)	47 563,20	10 939,54	walcówka fi 6
7	2012-04-12	(...)	49 796,40	11 453,17	Pręt żebr. fi 12
8	2012-04-13	(...)	49 918,80	11 481,32	pręt żebr. fi 12
9	2012-04-16	(...)	47 887,70	11 014,17	pręt żebr. fi 10
10	2012-04-17	(...)	49 592,90	11 406,37	pręt żebr. fi 12
11	2012-04-18	(...)	49 000,80	11 270,18	pręt żebr. fi 20
12	2012-04-19	(...)	47 684,70	10 967,48	pręt żebr. fi 10
13	2012-04-20	(...)	44 387,98	10 209,24	pręt żebr. fi 12
14	2012-04-20	(...)	47 908,00	11 018,84	pręt żebr. fi 12
15	2012-04-23	(...)	45 732,80	10 518,54	pręt żebr. fi 12
16	2012-04-24	(...)	46 601,40	10 718,32	pręt żebr. fi 12
17	2012-04-24	(...)	46 500,40	10 695,09	pręt żebr. fi 10
18	2012-04-26	(...)	49 784,92	11 450,53	pręt żebr. fi 20
19	2012-04-26	(...)	44 880,36	10 322,48	pręt żebr. fi 12
20	2012-05-07	(...)	47 712,40	10 973,85	pręt żebr. fi 12
21	2012-05-07	(...)	46 621,60	10 722,97	pręt żebr. fi 12
22	2012-05-08	(...)	50 641,40	11 647,52	pręt żebr. fi 10
23	2012-05-09	(...)	46 934,70	10 794,98	pręt żebr. fi 10
24	2012-05-09	(...)	49 712,20	11 433,81	pręt żebr. fi 16

25	2012-05-09	(...)	49 247,60	11 326,95	pręt zebr. fi 12
----	------------	-------	-----------	-----------	------------------

(...), ul. (...), (...)-(...) T., NIP: (...)

L.p.	Data faktury	Nr faktury	Netto [zł]	VAT [zł]	Przedmiot
1	2	3	4	5	6
1	2012-03-27	(...)	51 147,50	11 763,93	pręt zebr. fi 12
2	2012-03-27	(...)	48 359,50	11 122,69	pręt zebr. fi 12
3	2012-04-12	(...)	49 633,20	11 415,64	pręt zebr. fi 10
4	2012-04-13	(...)	48 633,60	11 185,73	pręt zebr. fi 10
5	2012-04-13	(...)	50 306,40	11 570,47	Pręt zebr. fi 10
6	2012-04-16	(...)	44 457,00	10 225,11	pręt zebr. fi 12
7	2012-04-17	(...)	49 653,80	11 420,37	pręt zebr. fi 12
8	2012-04-17	(...)	46 426,10	10 678,00	pręt zebr. fi 12
9	2012-04-18	(...)	49 613,20	11 411,04	pręt zebr. fi 12
10	2012-04-20	(...)	50 039,50	11 509,09	pręt zebr. fi 10
11	2012-04-24	(...)	46 823,60	10 769,43	pręt zebr. fi 16
12	2012-04-25	(...)	48 803,20	11 224,74	pręt zebr. fi 12
13	2012-04-26	(...)	49 542,52	11 394,78	pręt zebr. fi 16
14	2012-05-07	(...)	48 035,60	11 048,19	pręt zebr. fi 12
15	2012-05-08	(...)	45 727,50	10 517,33	pręt zebr. fi 10

16	2012-05-10	(...)	49 005,20	11 271,20	pręt żebr. fi 14
17	2012-05-10	(...)	48 682,00	11 196,86	pręt żebr. fi 12
18	2012-05-10	(...)	46 621,60	10 722,97	pręt żebr. fi 10
19	2012-05-10	(...)	47 712,40	10 973,85	pręt żebr. fi 12
20	2012-05-11	(...)	44 965,20	10 342,00	pręt żebr. fi 10
21	2012-05-18	(...)	46 853,10	10 776,21	pręt żebr. fi 10

PHU (...), ul. (...), (...)-(...) B., NIP: (...)

L.p.	Data faktury	Nr faktury	Netto [zł]	VAT [zł]	Przedmiot
1	2	3	4	5	6
1	2012-05-15	(...)	44 942,80	10 336,84	pręt żebrowany fi 10
2	2012-05-15	(...)	45 393,60	10 440,53	pręt żebrowany fi 10
3	2012-05-16	(...)	46 314,70	10 652,38	pręt żebrowany fi 10
4	2012-05-16	(...)	44 923,20	10 332,34	pręt żebrowany fi 10
5	2012-05-22	(...)	46 078,30	10 598,01	Pręt żebrowany fi 12
6	2012-05-22	(...)	44 758,40	10 294,43	pręt żebrowany fi 10
7	2012-05-22	(...)	48 154,68	11 075,58	pręt żebrowany fi 12

8	2012-05-22	(...)	48 501,40	11 155,32	pręt żebrowany fi 12
9	2012-05-22	(...)	44 659,90	10 271,78	pręt żebrowane fi 10
10	2012-05-22	(...)	47 496,70	10 924,24	pręt żebrowany fi 12
11	2012-05-22	(...)	47 693,70	10 969,55	pręt żebrowany fi 10
12	2012-05-22	(...)	44 561,40	10 249,12	pręt żebrowany fi 12
13	2012-05-24	(...)	47 772,50	10 987,68	pręt żebrowane fi 16
14	2012-05-24	(...)	49 506,10	11 386,40	pręt żebrowany fi 10
15	2012-05-24	(...)	43 852,20	10 086,01	pręty żebrowany fi 16
16	2012-05-24	(...)	48 402,90	11 132,67	pręt żebrowany fi 10
17	2012-06-04	(...)	43 970,40	10 113,19	pręt żebrowany fi 16
18	2012-06-04	(...)	45 743,40	10 520,98	pręt żebrowany fi 10
19	2012-06-05	(...)	45 891,30	10 555,00	walcówka fi 5,5
20	2012-06-06	(...)	46 295,00	10 647,85	pręt żebrowany fi 12
21	2012-06-06	(...)	46 373,80	10 665,97	pręt żebrowany fi 10

22	2012-06-11	(...)	46 787,50	10 761,13	pręt żebrowany fi 12
23	2012-06-12	(...)	48 540,80	11 164,38	pręt żebrowany fi 12
24	2012-06-13	(...)	46 163,70	10 617,65	pręt żebrowany fi 12
25	2012-06-13	(...)	47 084,40	10 829,41	pręt żebrowany fi 12
26	2012-06-13	(...)	46 134,00	10 610,82	pręt żebrowany fi 12
27	2012-06-14	(...)	46 668,60	10 733,78	pręt żebrowany fi 10
28	2012-06-14	(...)	46 272,60	10 642,70	pręt żebrowany fi 12
29	2012-06-18	(...)	47 737,80	10 979,69	pręt żebrowany fi 12
30	2012-06-19	(...)	45 846,90	10 544,79	pręt żebrowany fi 12
31	2012-06-19	(...)	49 242,60	11 325,80	pręt żebrowany fi 12
32	2012-06-20	(...)	46 767,60	10 756,55	pręt żebrowany fi 12
33	2012-06-20	(...)	49 361,40	11 353,12	pręt żebrowany fi 12
34	2012-06-21	(...)	46 856,70	10 777,04	pręt żebrowany fi 10
35	2012-06-21	(...)	50 345,40	11 579,44	walcówka fi 6

36	2012-06-22	(...)	47 322,00	10 884,06	pręt żebrowany fi 12
37	2012-06-25	(...)	45 540,00	10 474,20	pręt żebrowany fi 10
38	2012-06-25	(...)	46 609,20	10 720,12	pręt żebrowany fi 12
39	2012-06-26	(...)	48 272,40	11 102,65	pręt żebrowany fi 10
40	2012-06-26	(...)	48 906,00	11 248,38	pręt żebrowany fi 12
41	2012-07-03	(...)	45 011,40	10 352,62	pręt żebrowany fi 10
42	2012-07-04	(...)	44 609,60	10 260,21	pręt żebrowany fi 10
43	2012-07-04	(...)	44 962,40	10 341,35	pręt żebrowany fi 12
44	2012-07-10	(...)	44 492,00	10 233,16	pręt żebrowany fi 12
45	2012-07-10	(...)	46 368,00	10 664,64	walcówka fi 6
46	2012-07-11	(...)	45 960,60	10 570,94	walcówka 5,5
47	2012-07-11	(...)	46 158,00	10 616,34	pręt żebrowany fi 12
48	2012-07-12	(...)	48 560,96	11 169,02	pręt żebrowany fi 20
49	2012-07-12	(...)	45 983,70	10 576,25	walcówka fi 6
50	2012-07-17	(...)	46 323,90	10 654,50	walcówka fi 5,5

51	2012-07-17	(...)	46 179,00	10 621,17	walcówka fi 6
52	2012-07-18	(...)	47 840,40	11 003,29	pręt żebrowany fi 25
53	2012-07-18	(...)	48 267,20	11 101,46	pręt żebrowany fi 10
54	2012-07-18	(...)	46 193,70	10 624,55	walcówka fi 5,5
55	2012-07-19	(...)	46 410,00	10 674,30	walcówka 5,5
56	2012-07-20	(...)	45 998,40	10 579,63	walcówka 5,5
57	2012-07-23	(...)	46 326,00	10 654,98	walcówka 5,5
58	2012-07-24	(...)	46 231,50	10 633,25	walcówka 5,5
59	2012-07-24	(...)	46 120,20	10 607,65	walcówka 5,5
60	2012-07-24	(...)	46 330,20	10 655,95	walcówka 5,5
61	2012-08-07	(...)	45 292,80	10 417,34	pręt żebrowany fi 12
62	2012-08-07	(...)	45 984,00	10 576,32	pręt żebrowany fi 25
63	2012-08-08	(...)	44 140,80	10 152,38	pręt żebrowany fi 10
64	2012-08-08	(...)	47 769,60	10 987,01	pręt żebrowany fi 12
65	2012-08-09	(...)	44 743,68	10 291,05	pręt żebrowany fi 10
66	2012-08-09	(...)	44 966,40	10 342,27	pręt żebrowany fi 12

67	2012-08-09	(...)	43 315,20	9 962,50	pręt żebrowany fi 12
68	2012-08-10	(...)	47 961,60	11 031,17	pręt żebrowany fi 10
69	2012-08-10	(...)	44 630,40	10 264,99	pręt żebrowany fi 12
70	2012-08-10	(...)	47 308,80	10 881,02	pręt żebrowany fi 12
71	2012-08-14	(...)	46 444,80	10 682,30	pręt żebrowany fi 16
72	2012-08-16	(...)	47 212,80	10 858,94	pręt żebrowany fi 10
73	2012-08-16	(...)	44 743,68	10 291,05	pręt żebrowany fi 10
74	2012-08-20	(...)	47 616,00	10 951,68	pręt żebrowany fi 10
75	2012-08-20	(...)	40 368,00	9 284,64	pręt żebrowany fi 20
76	2012-08-20	(...)	44 812,80	10 306,94	pręt żebrowany fi 12
77	2012-09-04	(...)	45 560,70	10 478,96	walcówka fi 6
78	2012-09-04	(...)	45 188,10	10 393,26	walcówka fi 5,5
79	2012-09-05	(...)	49 460,58	11 375,93	walcówka 5,5
80	2012-09-07	(...)	44 581,20	10 253,68	pręt żebrowany fi 14
81	2012-09-10	(...)	41 600,79	9 568,18	walcówka fi 5,5

82	2012-09-11	(...)	45 502,74	10 465,63	walcówka fi 5,5
83	2012-09-11	(...)	45 687,60	10 508,15	pręt żebrowany fi 10
84	2012-09-13	(...)	48 020,00	11 044,60	pręt żebrowany fi 10
85	2012-09-13	(...)	47 353,60	10 891,33	pręt żebrowany fi 14
86	2012-09-13	(...)	46 001,20	10 580,28	pręt żebrowany fi 12
87	2012-09-14	(...)	45 021,20	10 354,88	pręt żebrowany fi 10
88	2012-09-17	(...)	47 059,60	10 823,71	pręt żebrowany fi 12
89	2012-09-17	(...)	49 493,70	11 383,55	walcówka fi 6
90	2012-09-17	(...)	46 256,00	10 638,88	pręt żebrowany fi 12
91	2012-09-18	(...)	45 942,40	10 566,75	pręt żebrowany fi 10
92	2012-09-18	(...)	48 382,60	11 128,00	pręt żebrowany fi 12
93	2012-09-19	(...)	45 142,50	10 382,78	pręt żebrowany fi 10
94	2012-09-19	(...)	46 956,00	10 799,88	pręt żebrowany fi 12
95	2012-09-19	(...)	45 707,20	10 512,66	pręt żebrowany fi 20

96	2012-09-21	(...)	46 628,40	10 724,53	pręt żebrowany fi 12
97	2012-09-21	(...)	45 413,20	10 445,04	pręt żebrowany fi 12
98	2012-09-24	(...)	44 884,00	10 323,32	pręt żebrowany fi 14
99	2012-09-24	(...)	45 065,65	10 365,10	pręt żebrowany fi 12
100	2012-09-24	(...)	44 832,25	10 311,42	pręt żebrowany fi 10
101	2012-09-25	(...)	44 715,55	10 284,58	pręt żebrowany fi 10
102	2012-09-25	(...)	45 508,95	10 467,06	walcówka fi 6
103	2012-09-26	(...)	44 657,20	10 271,16	pręt żebrowany fi 12
104	2012-10-02	(...)	45 446,85	10 452,78	walcówka 5,5
105	2012-10-02	(...)	44 060,80	10 133,98	pręt żebrowany fi 12
106	2012-10-03	(...)	45 099,60	10 372,91	pręt żebrowany fi 12
107	2012-10-03	(...)	48 196,40	11 085,17	pręt żebrowany fi 12
108	2012-10-04	(...)	49 642,74	11 417,83	walcówka fi 5,5
109	2012-10-04	(...)	48 706,00	11 202,38	pręt żebrowany fi 12
110	2012-10-09	(...)	48 921,60	11 251,97	pręt żebrowany fi 10

111	2012-10-09	(...)	46 354,00	10 661,42	pręt żebrowany fi 10
112	2012-10-09	(...)	46 746,00	10 751,58	pręt żebrowany fi 12
113	2012-10-09	(...)	45 981,60	10 575,77	pręt żebrowany fi 25
114	2012-10-10	(...)	47 079,20	10 828,22	pręt żebrowany fi 10
115	2012-10-10	(...)	49 809,48	11 456,18	pręt żebrowany fi 16
116	2012-10-11	(...)	47 961,20	11 031,08	pręt żebrowany fi 20
117	2012-10-11	(...)	46 060,00	10 593,80	pręt żebrowany fi 10
118	2012-10-15	(...)	45 473,60	10 458,93	pręt żebrowany fi 16
119	2012-10-15	(...)	48 306,00	11 110,38	pręt żebrowany fi 10
120	2012-10-16	(...)	49 041,60	11 279,57	walcówka 5,5
121	2012-10-16	(...)	45 648,20	10 499,09	pręt żebrowany fi 12
122	2012-10-16	(...)	47 316,60	10 882,82	pręt żebrowany fi 10
123	2012-10-18	(...)	44 761,68	10 295,19	walcówka 5,5
124	2012-10-18	(...)	44 604,60	10 259,06	walcówka 5,5
125	2012.11.07	(...)	44 215,98	10 169,68	walcówka fi 5,5

126	2012.11.08	(...)	44 049,15	10 131,30	walcówka fi 5,5
127	2012.11.12	(...)	47.952,57	11.029,09	walcówka fi 5,5
128	2012.11.12	(...)	44.175,78	10 160,43	walcówki fi 5,5
129	2012.11.13	(...)	42 913,50	9 870,11	walcówki fi 16
130	2012.11.13	(...)	45 274,20	10 413,07	walcówki fi 12
131	2012.11.13	(...)	44 099,40	10 142,86	walcówki fi 5,5
132	2012.11.14	(...)	47 844,03	11 004,13	walcówki fi 5,5
133	2012.11.14	(...)	41 394,60	9 520,76	walcówki fi 12
134	2012.11.14	(...)	44 185,83	10 162,74	walcówki fi 5,5
135	2012.11.15	(...)	42 273,00	9 722,79	walcówki fi 10
136	2012.11.15	(...)	40 069,35	9 215,95	walcówki fi 6
137	2012.11.16	(...)	43 964,73	10 111,89	walcówki fi 5,5
138	2012.11.19	(...)	90 969,30	20 922,94	walcówki fi 12
139	2012.11.20	(...)	86 851,80	19 975,91	walcówki fi 10, 12
140	2012.11.21	(...)	87 995,55	20 238,98	walcówki fi 10, 12
141	2012.11.22	(...)	88 141,95	20 272,65	walcówki fi 10, 12
142	2012.11.23	(...)	45 131,46	10 380,24	walcówki fi 10
143	2012.11.23	(...)	44 359,20	10 202,62	walcówki fi 12

144	2012.11.26	(...)	41 614,20	9 571,27	walcówki fi 12
145	2012.11.26	(...)	44 183,82	10 162,28	walcówki fi 5,5
146	2012.11.27	(...)	43 480,80	10 000,58	walcówki fi 16
147	2012.11.27	(...)	48 252,06	11 097,97	walcówki fi 6
148	2012-12-04	(...)	45 852,80	10 546,14	pręt żebrowany fi 12
149	2012-12-05	(...)	42 504,00	9 775,92	pręt żebrowany fi 16
150	2012-12-05	(...)	42 872,00	9 860,56	pręt żebrowany fi 20
151	2012-12-06	(...)	43 792,00	10 072,16	pręt żebrowany fi 12
152	2012-12-06	(...)	44 472,80	10 228,74	pręt żebrowany fi 12
153	2012-12-07	(...)	44 075,36	10 137,33	pręt żebrowany fi 12
154	2012-12-07	(...)	41 915,20	9 640,50	pręt żebrowany fi 20
155	2012-12-10	(...)	42 172,80	9 699,74	pręt żebrowany fi 12
156	2012-12-10	(...)	44 896,00	10 326,08	pręt żebrowany fi 12
157	2012-12-10	(...)	42 761,60	9 835,17	pręt żebrowany fi 12
158	2012-12-11	(...)	43 884,00	10 093,32	pręt żebrowany fi 16

159	2012-12-11	(...)	42 320,00	9 733,60	pręt żebrowany fi 10
160	2012-12-13	(...)	44 196,80	10 165,26	pręt żebrowany fi 12
161	2012-12-13	(...)	42 964,00	9 881,72	pręt żebrowany fi 20
162	2012-12-17	(...)	45 337,60	10 427,65	pręt żebrowany fi 10
163	2012-12-17	(...)	41 749,60	9 602,41	pręt żebrowany fi 20
164	2012-12-17	(...)	43 497,60	10 004,45	pręt żebrowany fi 10

(...) Sp. z o.o. Sp. komandytowa, ul. (...),
 (...)-(...) Z., NIP: (...)

L.p.	Data faktury	Nr faktury	Netto [zł]	VAT [zł]	Przedmiot
1	2	3	4	5	6
1	2012-05-24	(...)	44 492,45	10 233,26	pręt żebrowany fi 10
2	2012-06-05	(...)	48 232,80	11 093,54	pręt żebrowany fi 10

3. wystawił w okresie od 20 grudnia 2011 r. do 17 grudnia 2012 r. i wprowadził do obrotu gospodarczego nierzetelne faktury VAT, które nie odzwierciedlają rzeczywistych zdarzeń gospodarczych w zakresie wewnątrzspółnotowej dostawy towarów: stołów ekshautorowych, prętów żebrowanych, walcówki, w odniesieniu, do których zastosowano stawkę podatku VAT "0%", a to faktur na łączną wartość brutto/netto 8 071 879,34 zł, na których jako odbiorcy figurują:

R. S., (...) P., (...), Czechy (...)

L.p.	Data faktury	Nr faktury	Netto [zł]	VAT [zł]	Przedmiot
-------------	---------------------	-------------------	-------------------	-----------------	------------------

1	2012-04-12	(...)	54 190,20	0	pręt zebr. fi 12
2	2012-04-13	(...)	54 323,40	0	pręt zebr. fi 12
3	2012-04-13	(...)	54 745,20	0	pręt zebr. fi 10
4	2012-04-17	(...)	50 314,00	0	pręt zebr. fi 12
5	2012-04-18	(...)	48 180,00	0	pręt zebr. fi 12
6	2012-05-08	(...)	54 652,60	0	pręt zebr. fi 10
7	2012-05-10	(...)	52 886,80	0	pręt zebr. fi 14
8	2012-05-10	(...)	50 314,00	0	pręt zebr. fi 10
9	2012-05-10	(...)	52 538,00	0	pręt zebr. fi 12
10	2012-05-10	(...)	51 491,60	0	pręt zebr. fi 12
11	2012-05-11	(...)	48 526,80	0	pręt zebr. fi 10
12	2012-05-15	(...)	49 987,40	0	pręt zebr. fi 10
13	2012-05-15	(...)	50 488,80	0	pręt zebr. fi 10
14	2012-05-16	(...)	51 251,80	0	pręt zebr. fi 10
15	2012-05-16	(...)	49 736,40	0	pręt zebr. fi 10
16	2012-05-18	(...)	50 815,80	0	pręt zebr. fi 10
17	2012-05-18	(...)	49 595,00	0	pręt zebr. fi 10
18	2012-05-21	(...)	53 671,60	0	pręt zebr. fi 12
19	2012-05-21	(...)	49 420,60	0	pręt zebr. fi 10
20	2012-05-23	(...)	52 865,00	0	pręt zebr. fi 16

21	2012-05-23	(...)	54 783,40	0	pręt żebr. fi 10
22	2012-05-24	(...)	49 235,30	0	pręt żebr. fi 10
23	2012-05-24	(...)	48 526,80	0	pręt żebr. fi 16
24	2012-05-24	(...)	53 562,60	0	pręt żebr. fi 10
25	2012-06-04	(...)	48 657,60	0	pręt żebr. fi 16
26	2012-06-04	(...)	50 619,60	0	pręt żebr. fi 10
27	2012-06-05	(...)	53 104,80	0	pręt żebr. fi 10
28	2012-06-05	(...)	50 698,96	0	walcówka fi 5,5
29	2012-06-06	(...)	51 230,00	0	pręt żebr. fi 12
30	2012-06-06	(...)	51 317,20	0	pręt żebr. fi 10
31	2012-06-11	(...)	51 775,00	0	pręt żebr. fi 12
32	2012-06-12	(...)	53 715,20	0	pręt żebr. fi 12
33	2012-06-13	(...)	51 059,85	0	pręt żebr. fi 12
34	2012-06-13	(...)	52 078,20	0	pręt żebr. fi 12
35	2012-06-13	(...)	51 027,00	0	pręt żebr. fi 12
36	2012-06-14	(...)	51 618,30	0	pręt żebr. fi 10
37	2012-06-14	(...)	51 180,30	0	pręt żebr. fi 12
38	2012-06-18	(...)	52 800,90	0	pręt żebr. fi 12
39	2012-06-19	(...)	50 709,45	0	pręt żebr. fi 12
40	2012-06-19	(...)	54 465,30	0	pręt żebr. fi 12

41	2012-06-20	(...)	51 727,80	0	pręt żebr. fi 12
42	2012-06-20	(...)	54 596,70	0	pręt żebr. fi 12
43	2012-06-21	(...)	51 826,35	0	pręt żebr. fi 10
44	2012-06-21	(...)	55 619,68	0	walcówka fi 6
45	2012-06-22	(...)	52 341,00	0	pręt żebr. fi 12
46	2012-06-25	(...)	50 370,00	0	pręt żebr. fi 10
47	2012-07-03	(...)	49 604,40	0	pręt żebr. fi 10
48	2012-07-04	(...)	49 161,60	0	pręt żebr. fi 10
49	2012-07-04	(...)	49 550,40	0	pręt żebr. fi 12
50	2012-07-10	(...)	49 259,00	0	pręt żebr. fi 12
51	2012-07-10	(...)	50 784,00	0	walcówka fi 6
52	2012-07-11	(...)	50 337,80	0	walcówka fi 5,5
53	2012-07-11	(...)	51 103,50	0	pręt żebr. fi 12
54	2012-07-12	(...)	53 268,40	0	pręt żebr. fi 20
55	2012-07-12	(...)	50 363,10	0	walcówka fi 6
56	2012-07-17	(...)	50 735,70	0	walcówka fi 5,5
57	2012-07-17	(...)	50 577,00	0	walcówka fi 6
58	2012-07-18	(...)	52 772,40	0	pręt żebr. fi 25
59	2012-07-18	(...)	53 243,20	0	pręt żebr. fi 10
60	2012-07-18	(...)	50 593,10	0	walcówka fi 5,5

61	2012-07-20	(...)	50 379,20	0	walcówka fi 5,5
62	2012-07-24	(...)	50 512,60	0	walcówka fi 5,5
63	2012-07-24	(...)	50 742,60	0	walcówka fi 5,5
64	2012-08-07	(...)	49 774,90	0	pręt żebr. fi 12
65	2012-08-07	(...)	50 534,50	0	pręt żebr. fi 25
66	2012-08-08	(...)	48 508,90	0	pręt żebr. fi 10
67	2012-08-08	(...)	52 496,80	0	pręt żebr. fi 12
68	2012-08-09	(...)	49 171,44	0	pręt żebr. fi 10
69	2012-08-09	(...)	49 416,20	0	pręt żebr. fi 12
70	2012-08-09	(...)	47 601,60	0	pręt żebr. fi 12
71	2012-08-10	(...)	52 707,80	0	pręt żebr. fi 10
72	2012-08-10	(...)	49 046,95	0	pręt żebr. fi 12
73	2012-08-10	(...)	51 990,40	0	pręt żebr. fi 12
74	2012-08-14	(...)	51 040,90	0	pręt żebr. fi 16
75	2012-08-16	(...)	51 884,90	0	pręt żebr. fi 10
76	2012-08-16	(...)	49 171,44	0	pręt żebr. fi 10
77	2012-08-20	(...)	52 328,00	0	pręt żebr. fi 10
78	2012-08-20	(...)	44 362,75	0	pręt żebr. fi 20
79	2012-09-05	(...)	55 195,14	0	walcówka fi 5,5
80	2012-09-07	(...)	49 062,30	0	pręt żebr. fi 14

81	2012-09-10	(...)	46 424,07	0	walcówka fi 5,5
82	2012-09-11	(...)	50 778,42	0	walcówka fi 5,5
83	2012-09-11	(...)	50 349,60	0	pręt żebr. fi 10
84	2012-09-13	(...)	52 920,00	0	pręt żebr. fi 10
85	2012-09-13	(...)	52 185,60	0	pręt żebr. fi 14
86	2012-09-13	(...)	50 695,20	0	pręt żebr. fi 12
87	2012-09-14	(...)	49 615,20	0	pręt żebr. fi 10
88	2012-09-17	(...)	51 861,60	0	pręt żebr. fi 12
89	2012-09-17	(...)	55 232,10	0	walcówka fi 6
90	2012-09-17	(...)	50 976,00	0	pręt żebr. fi 12
91	2012-09-18	(...)	50 630,40	0	pręt żebr. fi 10
92	2012-09-18	(...)	53 319,60	0	pręt żebr. fi 12
93	2012-09-19	(...)	50 004,00	0	pręt żebr. fi 10
94	2012-09-19	(...)	52 012,80	0	pręt żebr. fi 12
95	2012-09-19	(...)	50 371,20	0	pręt żebr. fi 20
96	2012-09-21	(...)	51 386,40	0	pręt żebr. fi 12
97	2012-09-21	(...)	50 047,20	0	pręt żebr. fi 12
98	2012-09-24	(...)	49 464,00	0	pręt żebr. fi 14
99	2012-09-25	(...)	49 428,50	0	pręt żebr. fi 10
100	2012-09-25	(...)	50 785,35	0	walcówka fi 6

101	2012-09-26	(...)	49 364,00	0	pręt żebr. fi 12
102	2012-10-02	(...)	50 716,05	0	walcówka fi 5,5
103	2012-10-02	(...)	48 556,80	0	pręt żebr. fi 12
104	2012-10-03	(...)	49 701,60	0	pręt żebr. fi 12
105	2012-10-03	(...)	53 114,40	0	pręt żebr. fi 12
106	2012-10-04	(...)	55 398,42	0	walcówka fi 5,5
107	2012-10-04	(...)	53 676,00	0	pręt żebr. fi 12
108	2012-10-09	(...)	53 913,60	0	pręt żebr. fi 10
109	2012-10-09	(...)	51 084,00	0	pręt żebr. fi 10
110	2012-10-10	(...)	54 892,08	0	pręt żebr. fi 16
111	2012-10-11	(...)	52 855,20	0	pręt żebr. fi 20
112	2012-10-11	(...)	50 760,00	0	pręt żebr. fi 10
113	2012-10-16	(...)	55 051,60	0	walcówka fi 5,5
114	2012-10-19	(...)	50 247,18	0	walcówka fi 5,5
115	2012-10-19	(...)	50 070,85	0	walcówka fi 5,5
116	2012-11-07	(...)	48 835,56	0	walcówka fi 5,5
117	2012-11-08	(...)	48 213,00	0	walcówka fi 5,5
118	2012-11-12	(...)	48 571,38	0	walcówka fi 5,5
119	2012-11-12	(...)	52 723,97	0	walcówka fi 5,5
120	2012-11-13	(...)	47 603,50	0	walcówka fi 16

121	2012-11-13	(...)	50 222,20	0	walcówka fi 12
122	2012-11-14	(...)	48 487,40	0	walcówka fi 5,5
123	2012-11-14	(...)	45 918,60	0	walcówka fi 12
124	2012-11-14	(...)	52 604,63	0	walcówka fi 5,5
125	2012-11-15	(...)	48 582,43	0	walcówka fi 5,5
126	2012-11-15	(...)	46 893,00	0	walcówka fi 10
127	2012-11-15	(...)	44 056,35	0	walcówka fi 6
128	2012-11-16	(...)	48 339,33	0	walcówka fi 5,5
129	2012-11-19	(...)	50 404,90	0	walcówka fi 12
130	2012-11-19	(...)	50 506,40	0	walcówka fi 12
131	2012-11-26	(...)	46 162,20	0	walcówka fi 12
132	2012-11-27	(...)	48 580,22	0	walcówka fi 5,5
133	2012-11-27	(...)	48 232,80	0	walcówka fi 16
134	2012-11-27	(...)	53 053,26	0	walcówka fi 6
135	2012-12-04	(...)	50 836,80	0	pręt żebr. fi 12
136	2012-12-05	(...)	47 124,00	0	pręt żebr. fi 16
137	2012-12-05	(...)	47 532,00	0	pręt żebr. fi 20
138	2012-12-06	(...)	48 552,00	0	pręt żebr. fi 12
139	2012-12-06	(...)	49 306,80	0	pręt żebr. fi 12
140	2012-12-07	(...)	48 866,16	0	pręt żebr. fi 12

141	2012-12-07	(...)	46 471,20	0	pręt żebr. fi 20
142	2012-12-10	(...)	46 756,80	0	pręt żebr. fi 12
143	2012-12-10	(...)	49 776,00	0	pręt żebr. fi 12
144	2012-12-10	(...)	47 409,60	0	pręt żebr. fi 12
145	2012-12-17	(...)	47 989,20	0	pręt żebr. fi 10

(...) s.r.o., (...) C., (...), Czechy, (...)

L.p.	Data faktury	Nr faktury	Netto [zł]	VAT [zł]	Przedmiot
1	2012-03-26	(...)	55 322,40	0	pręt żebr. fi 12
2	2012-03-27	(...)	55 389,00	0	pręt żebr. fi 12
3	2012-03-27	(...)	52 369,80	0	pręt żebr. fi 12
4	2012-03-28	(...)	52 281,00	0	pręt żebr. fi 12
5	2012-03-28	(...)	51 592,80	0	pręt żebr. fi 12
6	2012-03-28	(...)	50 866,20	0	walcówka fi 6

(...) s.r.o., (...) O., (...), Czechy, (...)

L.p.	Data faktury	Nr faktury	Netto [zł]	VAT [zł]	Przedmiot
1	2012-04-12	(...)	54 012,60	0	pręt żebr. fi 10
2	2012-04-13	(...)	52 924,80	0	pręt żebr. fi 10
3	2012-04-17	(...)	52 369,80	0	pręt żebr. fi 10
4	2012-04-18	(...)	53 324,40	0	pręt żebr. fi 20

(...), (...), (...) T., Czechy, (...)

L.p.	Data faktury	Nr faktury	Netto [zł]	VAT [zł]	Przedmiot
1	2011-12-20	(...)	189 000,00	0	2 sztuki stół ekshautorowy

skutkiem czego było podanie nieprawdy w składanych Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w S. w okresie od 19 stycznia 2012 r. do 24 kwietnia 2013 r. deklaracjach VAT-7 ww. podmiotu za miesiące: grudzień 2011 r. marzec do grudnia 2012 r., styczeń do marca 2013 r.:

1) w zakresie wartości nabytych towarów i usług, a tym samym podatku naliczonego do odliczenia od podatku należnego poprzez ich zawyżenie, a to wartości nabytych towarów o łączną kwotę 13 702 047,00 zł i podatku naliczonego o łączną kwotę 3 151 471,00 zł, z tego za miesiąc:

- grudzień 2011 r. o kwotę 3 812 000,00 zł w zakresie wartości nabytych towarów i usług i o kwotę 876 760,00 zł w zakresie podatku naliczonego,
- marzec 2012 r. o kwotę 293 359,00 zł w zakresie wartości nabytych towarów i o kwotę 67 472,00 zł w zakresie podatku naliczonego,
- kwiecień 2012 r. o kwotę 1 153 609,00 zł w zakresie wartości nabytych towarów i o kwotę 265 330,00 zł w zakresie podatku naliczonego,
- maj 2012 r. o kwotę 1 455 977,00 zł w zakresie wartości nabytych towarów i o kwotę 334 875,00 zł w zakresie podatku naliczonego,
- czerwiec 2012 r. o kwotę 1 176 966,00 w zakresie wartości nabytych towarów i o kwotę 270 702,00 zł w zakresie podatku naliczonego,
- lipiec 2012 r. o kwotę 924 327,00 zł w zakresie wartości nabytych towarów i o kwotę 212 595,00 zł w zakresie podatku naliczonego,
- sierpień 2012 r. o kwotę 727 311,00 zł w zakresie wartości nabytych towarów i o kwotę 167 282,00 zł w zakresie podatku naliczonego,
- wrzesień 2012 r. o kwotę 1 240 623,00 w zakresie wartości nabytych towarów i o kwotę 285 343,00 w zakresie podatku naliczonego,
- październik 2012 r. o kwotę 985 218,00 zł w zakresie wartości nabytych towarów i o kwotę 226 600,00 zł w zakresie podatku naliczonego,
- listopad 2012 r. o kwotę 1 193 392,00 zł w zakresie wartości nabytych towarów i o kwotę 274 480,00 zł w zakresie podatku naliczonego,
- grudzień 2012 r. o kwotę 739 264,00 w zakresie wartości nabytych towarów i o kwotę 170 031,00 zł w zakresie podatku naliczonego;

2) w zakresie wartości wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów poprzez ich zawyżenie o łączną kwotę 8 071 878,00 zł, z tego za miesiąc:

- grudzień 2011 r. o kwotę 189 000,00 zł,
- marzec 2012 r. o kwotę 317 821,00 zł,
- kwiecień 2012 r. o kwotę 474 384,00 zł,
- maj 2012 r. o kwotę 974 350,00 zł,
- czerwiec 2012 r. o kwotę 1 142 539,00 zł,
- lipiec 2012 r. o kwotę 862 988,00 zł,
- sierpień 2012 r. o kwotę 750 037,00 zł,
- wrzesień 2012 r. o kwotę 1 172 109,00 zł,
- październik 2012 r. o kwotę 730 038,00 zł,
- listopad 2012 r. o kwotę 927 991,00 zł
- grudzień 2012 r. o kwotę 530 621,00 zł,

3) w zakresie wartości krajowych dostaw towarów, a tym samym podatku należnego poprzez ich zawyżenie, a to wartości dostaw towarów o łączną kwotę 6 625 564 zł i podatek należny o kwotę 1 523 880,00 zł, z tego za miesiące:

- grudzień 2011 r. o kwotę 3 700 000,00 zł w zakresie dostaw towarów i o kwotę 851 000,00 zł w zakresie podatku należnego,
- kwiecień 2012 r. o kwotę 760 303,00 zł w zakresie dostaw towarów i o kwotę 174 870,00 zł w zakresie podatku należnego,
- maj 2012 r. o kwotę 604 752,00 zł w zakresie dostaw towarów i o kwotę 139 093,00 zł w zakresie podatku należnego,
- czerwiec 2012 r. o kwotę 154 681,00 zł w zakresie dostaw towarów i kwotę 35 577,00 zł w zakresie podatku należnego,
- lipiec 2012 r. o kwotę 148 232,00 zł w zakresie dostaw towarów i o kwotę 34 093,00 zł w zakresie podatku należnego,
- sierpień 2012 r. o kwotę 48 080,00 zł w zakresie dostaw towarów i o kwotę 11 058,00 zł w zakresie podatku należnego,
- wrzesień 2012 r. o kwotę 195 702,00 w zakresie dostaw towarów i o kwotę 45 011,00 zł w zakresie podatku należnego,
- październik 2012 r. o kwotę 352 173,00 zł w zakresie dostaw towarów i o kwotę 81 000,00 zł w zakresie podatku należnego,
- listopad 2012 r. o kwotę 381 372,00 zł w zakresie dostaw towarów i o kwotę 87 716,00 zł w zakresie podatku należnego,
- grudzień 2012 r. o kwotę 280 269,00 w zakresie dostaw towarów i kwotę 63 275,00 zł w zakresie podatku należnego,

4) w zakresie kwoty podatku do przeniesienia na następny miesiąc poprzez jej zawyżenie o kwotę 100 894 zł, za miesiąc grudzień, styczeń i luty 2013 r.

a w konsekwencji narażenie na uszczuplenie, uszczuplenie oraz nienależny zwrot podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 1 633 872,00 zł, z tego:

- nienależny zwrot podatku w łącznej kwocie 1 530 989,00 zł, w tym za miesiąc:

grudzień 2011 r. w kwocie 25 760,00 zł,

marzec 2012 r. w kwocie 67 472,00 zł,

kwiecień 2012 r. w kwocie 90 460,00 zł,

maj 2012 r. w kwocie 195 782,00 zł,

czerwiec 2012 r. w kwocie 235 125,00 zł,

lipiec 2012 r. w kwocie 178 502, 00 zł,

sierpień 2012 r. w kwocie 156 224,00 zł,

wrzesień 2012 r. w kwocie 240 332,00 zł,

październik 2012 r. w kwocie 145 600,00 zł,

listopad 2012 r. w kwocie 189 870,00 zł

grudzień 2012 r. w kwocie 5 862,00 zł,

- narażenie na uszczuplenie podatku VAT za miesiąc marzec 2013 r. w kwocie 100 894 zł,
- uszczuplenie podatku VAT za miesiąc marzec 2013 r. w kwocie 1 989 zł,

z naruszeniem art. 2 pkt 22, art. 5 ust. 1 pkt 5 i ust. 2, art. 42 ust. 1 i 3, art.86, art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a, art. 106 ust. 1 i 2, a w aktualnym stanie prawnym art. 106 b ust. 1 pkt 1, art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1221 ze zm.), **tj. o czyn art. 61 § 1 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 76 § 1 w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 8 § 1 k.k.s.**

II. W okresie od grudnia 2011 r. do 24 kwietnia 2013 w J. i S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, jako osoba prowadząca działalność gospodarczą zarejestrowaną na swoje imię i nazwisko pod nazwą (...) Firma (...) z/s w J., przyjął do dokumentacji firmy poświadczające nieprawdę faktury VAT dotyczące sprzedaży przez niżej wymienione podmioty gospodarcze wypalarek, stołów ekshaustorowych oraz wyrobów stalowych o łącznej wartości netto 13 702 047,21 zł, podatek VAT w łącznej kwocie 3 151 470,77zł, a które to transakcje faktycznie nie miały miejsca, lub miały inny przebieg niż opisany w fakturach opisanych w pkt I, wystawionych przez PHU (...), (...), (...), FHU (...),PHU (...), (...) Sp. z o.o. Sp. komandytowa oraz wystawił faktury opisane w pkt I poświadczające nieprawdę faktury sprzedaży na rzecz (...), (...) Firma (...), PUPH (...), (...) Sp. z o.o. , (...), (...) s.r.o., (...) s.r.o., (...), które to transakcje opisane wyżej ujęte zostały w deklaracjach VAT 7 składanych Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w S. przez (...) Firma (...) z/ s w J., wprowadzając w błąd Urząd Skarbowy w S. i doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości Skarbu Państwa skutkiem czego naraził na uszczuplenie należności publicznoprawne, uszczuplił oraz nienależny zwrot podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 1 633 872,00 zł, czyniąc sobie z popełnienia

przestępstwa stałe źródło dochodu, **tj. o czyn z art. 271 §1 i 3 k.k. i art. 273 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 § 1k.k. i art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 8 §1 i 2 k.k.s**

J. A. (1) został oskarżony o to, że :

III. Prowadząc działalność gospodarczą zarejestrowaną na swoje imię i nazwisko pod nazwą (...) z/s ul. (...), (...)- (...) K. NIP: (...), w K., w okresie od 7 grudnia 2011r. do 26 marca 2012r. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru :

1. posłużył się w okresie od 7 grudnia 2011 r. do 16 grudnia 2011 r. nierzetelnymi fakturami VAT, poprzez ich zaewidencjonowanie w rejestrach zakupu VAT działalności gospodarczej (...) za miesiąc grudzień 2011 r., które nie odzwierciedlają rzeczywistych zdarzeń gospodarczych; w zakresie nabycia wypalarek gazowych i plazmowych ((...)) na łączną wartość netto 3 700 000,00 zł, podatek VAT 851000,00 zł, a to w zakresie faktur, na których jako wystawca figuruje następujący podmiot

(...) Firma (...), z/s (...)-(...) J., N. II, NIP: (...)

L.p.	Data faktury	Nr faktury	Netto [zł]	VAT [zł]	Przedmiot
1	2011-12-07	(...)	462 500,00	106 375,00	wypalarka gazowa (...) (...)
2	2011-12-08	(...)	462 500,00	106 375,00	wypalarka gazowa (...) (...)
3	2011-12-09	(...)	462 500,00	106 375,00	wypalarka gazowa (...) (...)
4	2011-12-12	(...)	462 500,00	106 375,00	wypalarka plazmowa (...) (...)
5	2011-12-13	(...)	462 500,00	106 375,00	wypalarka plazmowa (...) (...)
6	2011-12-14	(...)	462 500,00	106 375,00	wypalarka plazmowa (...) (...)
7	2011-12-15	(...)	462 500,00	106 375,00	wypalarka gazowa (...) (...)

8	2011-12-16	(...)	462 500,00	106 375,00	wypalarka plazmowa (...) (...)
---	------------	-------	------------	------------	-----------------------------------

2. wystawił w okresie od 7 grudnia 2011 r. do 16 grudnia 2011 r. i wprowadził do obrotu gospodarczego nierzetelne faktury VAT, które nie odzwierciedlają rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, w zakresie wewnątrzspółnotowej dostawy towarów wypalarek gazowych i plazmowych (...), do których zastosowane „0%” stawkę podatku VAT, a to faktur na łączną wartość brutto 3 780 000,00 zł, na których to fakturach jako odbiorca figuruje następujący podmiot:

(...), (...), (...) T., Czechy, (...).

L.p.	Data faktury	Nr faktury	Netto [zł]	VAT [zł]	Przedmiot
1	2011-12-07	(...)	472 500,00	-	wypalarka gazowa (...) (...)
2	2011-12-08	(...)	472 500,00	-	wypalarka gazowa (...) (...)
3	2011-12-09	(...)	472 500,00	-	wypalarka gazowa (...) (...)
4	2011-12-15	(...)	472 500,00	-	wypalarka plazmowa (...) (...)
5	2011-12-15	(...)	472 500,00	-	wypalarka plazmowa (...) (...)
6	2011-12-15	(...)	472 500,00	-	wypalarka plazmowa (...) (...)
7	2011-12-15	(...)	472 500,00	-	wypalarka gazowa (...) (...)
8	2011-12-16	(...)	472 500,00	-	wypalarka plazmowa (...) (...)

co skutkowało podaniem nieprawdy w składanych Naczelnikowi: Urzędu Skarbowego w O. w okresie od 25 stycznia 2012 r. do 26 marca 2012 r. deklaracjach VAT-7 ww. podmiotu za miesiące: grudzień 2011 r., styczeń 2012 r., luty 2012 r.:

a) w zakresie wartości nabytych towarów, a tym samym podatku naliczonego do odliczania od podatku należnego poprzez ich zawyżenia, a to wartości nabytych towarów za miesiąc grudzień 2011 r. o kwotę 3 700 000,00 zł w zakresie wartości nabytych towarów o kwotę 851 000, 00 zł w zakresie podatku naliczonego,

b) w zakresie wartości wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów za miesiąc grudzień 2011 r. poprzez ich zawyżenie o łączną kwotę 3 780 000 00 zł,

skutkiem czego było uszczuplenie jak i nienależny zwrot podatku w łącznej kwocie 851 000, 00 zł z tego:

- z tytułu nienależnego zwrotu podatku VAT za miesiąc grudzień 2011 w kwocie 300 000, 00 zł
- z tytułu uszczuplenia podatku VAT w tym za miesiąc:
- grudzień 2011 r. w kwocie 303 595,00 zł,
- styczeń 2012 r. w kwocie 7 970,00 zł,
- luty 2012 r. w kwocie 239 435,00 zł,

tj. o czyn art. 61 § 1 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 76 § 1 w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 8 § 1 k.k.s.

IV. W okresie od 7 grudnia 2011 r. do 26 marca 2012r. w K. i O., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, jako osoba prowadząca działalność gospodarczą zarejestrowaną na swoje imię i nazwisko pod nazwą (...) z/s w K., przyjął do dokumentacji firmy poświadczające nieprawdę faktury VAT dotyczące sprzedaży przez niżej wymienione podmioty gospodarcze wypalarek, gazowych i plazmowych o łącznej wartości netto 3 700 000,00 zł, podatek VAT w łącznej kwocie 851 000,00 zł, a które to transakcje faktycznie nie miały miejsca, lub miały inny przebieg niż opisany w fakturach opisanych w pkt I, wystawionych przez (...) Firma (...), z/s w J. oraz wystawił faktury opisane w pkt I poświadczające nieprawdę faktury sprzedaży na rzecz (...), (...) T., Czechy, (...), a to faktur na łączną wartość brutto 3 780 000,00 zł, które to transakcje opisane wyżej ujęte zostały w deklaracjach VAT 7 składanych Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w O. przez (...), wprowadzając w błąd Urząd Skarbowy w O. i doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia mieniem dużej wartości Skarbu Państwa skutkiem czego było uszczuplenie oraz nienależny zwrot podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 851 000, 00 zł, **tj. o czyn z art. 271 §1 i 3 k.k. i art. 273 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 § 1k.k. w zw. z art. 8 §1 i 2 k.k.s**

Sąd Okręgowy w Opolu, wyrokiem z dnia 11 maja 2022 r., sygn.. akt: III K 179/19 :

1. uznał oskarżonego **E. P.** (P.) za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. I aktu oskarżenia, przy czym w opisie czynu przyjmuje dodatkowo, iż uczynił sobie z popełnienia przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu oraz przyjmuje, iż czyn wyczerpuje ustawowe znamiona przestępstwa z art. 61 § 1 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. w brzmieniu sprzed dnia 1 stycznia 2017 roku oraz w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 76 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 56 § 1 k.k.s w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 i 2 k.k.s., art. 38 § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył E. P. karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 200 (dwieście) stawek dziennych każda w kwocie po 30 (trzydzieści) złotych,

2. uznał oskarżonego **E. P.** (P.) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia za winnego tego, że w okresie od grudnia 2011 r. do 24 kwietnia 2013 r. w J. i S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, jako osoba prowadząca działalność gospodarczą zarejestrowaną na swoje imię i nazwisko pod nazwą (...) Firma (...) z/s w J., przyjął do dokumentacji firmy poświadczające nieprawdę faktury VAT dotyczące sprzedaży przez niżej wymienione podmioty gospodarcze wypalarek, stołów ekshaustorowych oraz wyrobów stalowych o łącznej wartości netto 13 702 047,12 zł, podatek VAT w łącznej kwocie 3 151 470,77 zł, a które to transakcje faktycznie nie miały miejsca, lub miały inny przebieg niż w fakturach opisanych w pkt. I aktu oskarżenia, wystawionych przez PHU (...), (...), (...), FHU (...), PHU (...), (...) Sp. z o.o. Sp. komandytowa oraz wystawił opisane w pkt. I aktu oskarżenia poświadczające nieprawdę faktury sprzedaży na rzecz (...), (...) Firma (...), (...) K. K., (...) Sp. z o.o., (...), (...) s.r.o., H. (...) s.r.o., (...), które to transakcje ujęte zostały w deklaracjach VAT 7 składanych Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w S. przez (...) Firma (...) z/s w J., wprowadzając tym samym w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w S. i doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości Skarbu Państwa w kwocie 1 530 989 zł, z czego uczynił sobie stałe źródło dochodu, to jest przestępstwa z art. 271 § 1 i 3 k.k. i art. 273 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych każda w kwocie po 30 (trzydzieści) złotych,

3. na podstawie art. 8 § 1 k.k.s. uznał, iż przypisane **E. P.** w punkcie 1 i 2 części rozstrzygającej wyroku przestępstwo skarbowe i przestępstwo stanowią jeden czyn i na podstawie art. 8 § 2 i 3 k.k.s. ustalił, iż podlega wykonaniu wymierzona E. P., w pkt. 2 części rozstrzygającej wyroku, kara najsurowsza 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz kara najsurowsza grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych każda w kwocie po 30 (trzydzieści) złotych,

4. uznał oskarżonego **J. A. (1)** ((...)) za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia, przy czym przyjmuje, iż wyczerpuje on ustawowe znamiona przestępstwa z art. 61 § 1 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. w brzmieniu sprzed dnia 1 stycznia 2017 roku oraz w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 76 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 k.k.s., art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył J. A. (1) karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych każda w kwocie po 1000 (tysiąc) złotych, przy czym na podstawie art. 20 § 2 k.k.s. w związku z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji, która weszła w życie 1 lipca 2015 roku, wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3 (trzech),

5. uznał oskarżonego **J. A. (1)** ((...)) za winnego czynu opisanego w punkcie IV aktu oskarżenia, który wyczerpuje ustawowe znamiona przestępstwa z art. 271 § 1 i 3 k.k. i art. 273 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za to na mocy art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył J. A. (1) karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych każda w kwocie po 1000 (tysiąc) złotych, przy czym na podstawie art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji, która weszła w życie 1 lipca 2015 roku, wykonanie orzeczonej wobec J. A. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3 (trzech),

6. na podstawie art. 8 § 1 k.k.s. uznał, iż przypisane **J. A. (1)** w punkcie 4 i 5 części rozstrzygającej wyroku przestępstwo skarbowe i przestępstwo stanowią jeden czyn i na podstawie art. 8 § 2 i 3 k.k.s. ustalił, iż podlega wykonaniu wymierzona J. A. (1) w pkt. 5 części rozstrzygającej wyroku kara najsurowsza 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3 (trzech) oraz kara najsurowsza grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych każda w kwocie po 1000 (tysiąc) złotych,

7. na podstawie art. 627 k.p.k., art. 633 k.p.k. oraz na podstawie art. 2 i 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od **E. P.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.496,95 zł tytułem wydatków poniesionych w sprawie i wymierza mu opłatę sądową w kwocie 4300 zł,

8. na podstawie art. 627 k.p.k., art. 633 k.p.k. oraz na podstawie art. 2 i 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od **J. A. (1)** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.496,95 zł tytułem wydatków poniesionych w sprawie i wymierzył mu opłatę sądową w kwocie 20.300 złotych.

Apelacje od tego wyroku wnieśli obrońcy oskarżonych.

Obrońcy oskarżonego E. P. zaskarżonemu wyrokowi zarzucili:

I. na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. – obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

1) obrazę art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. – poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, skutkujące dowolną oceną zebranego materiału dowodowego, będącego podstawą wyroku, tj.:

a) uznanie za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonego E. P. na okoliczność rzeczywistego przebiegu transakcji dostaw towarów (wypalarek, prętów żebrowanych, walcówki), według których:

- „W dowodach są awizacje towarów, które przychodziły mailowo, smsem od mojego dostawcy wcześniej ja wysyłałem do mojego odbiorcy towar, jaki możemy sprzedać, on akceptował lub nie, jeżeli akceptował, to wysyłał mi drogą mailową awizację kierowców na dany dzień na dany towar z uwagą, bo już o tym wiedział (...). Po akceptacji, że kupujący będzie brał towar, ja powiadamiałem dostawcę, że możemy kupić ten towar od niego, dostawca informował mnie, kiedy ten towar do niego przyjedzie, na ogół to było 1-2 dni, w tym momencie porozumiewałem się z odbiorcą, oczywiście wcześniej, aby on mógł załatwić sobie transport. Dany transport jechał bezpośrednio na magazyn do mojego dostawcy. Towar musi być przed odbiorem sprawdzony, nieważne było, czy ja ten towar sprawdzę, ale musiał to sprawdzić mój płatnik, czyli mój odbiorca, czyli jego oczami, czyli firmy (...), był kierowca, którego on najmował do przewozu tego towaru. Kierowca dzwonił do nas, że jest wszystko w porządku albo, że nie, bo też takie sytuacje bywały, mówił, że się zgadza waga towaru, który miał odebrać, waga i jakość pręta i czy każda wiązka prętów posiadała metkę, bez tego nie było szans, na metce znajduje się producent, numer wyłoku, który jest bardzo ważny i data produkcji, w ślad z tym samochodem na ogół w 90 % szły atesty, które musiały się zgadzać z tymi metkami, które były na samochodzie przy towarze, a zwłaszcza numer wyłoku, po tym można identyfikować towar. Po załadunku towaru przez kierowcę, było to na ogół po południu, była informacja telefoniczna do mojego dostawcy, że towar jest załadowany, że wszystko jest w porządku, nastąpiła zapłata, mój kupiec płacił mu przelewem, gdzie z automatu dostawałem smsem potwierdzenie z jego banku, że pieniądze zostały wysłane, a ja płaciłem mojemu dostawcy. Umawialiśmy się kierowcą na drugi dzień rano i tam towar był sprawdzany przeze mnie, czyli fotografowany przeze mnie lub przez moją córkę M. P.. Kierowca po otrzymaniu dokumentów i podpisaniu mi odbioru dokumentów pojechał do firmy (...). (...)potwierdzał mi, że towar przyszedł, tak przebiegał w 90 % przebieg całych transakcji (...);

- co w konsekwencji doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych co do rzeczywistego przebiegu transakcji dostaw towarów, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, a polegającego na arbitralnym i gołosłownym przyjęciu, że a) oskarżony w okresie od 7 grudnia 2011 r. do 17 grudnia 2012 r. wystawił i wprowadził do obrotu oraz w okresie grudnia 2011 r. i w okresie od marca do grudnia 2012 r. posłużył się nierzetelnymi fakturami VAT, nieodzwierciedlającymi rzeczywistych zdarzeń gospodarczych; b) w okresie od grudnia 2011 r. do 24 kwietnia 2013 r. przyjął, później wystawił faktury poświadczające nieprawdę, wprowadzając w błąd Urząd Skarbowy w S., doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości Skarbu Państwa; podczas gdy transakcje dokumentowa ww. fakturami VAT miały charakter faktyczny – oskarżony działał na rynku od wielu lat, towar istniał, można było ustalić jego pochodzenie (w oparciu np. o metki), był transportowany, był opłacany, a przyjęty model biznesowy nie odbiega od sposobu organizacji i funkcjonowania innych podmiotów w obrocie gospodarczym;

A nadto: - co w konsekwencji doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, a polegającego na arbitralnym przyjęciu, że strona podmiotowa czynu przypisanego oskarżonemu E. P. (2) obejmowała umyślność w z góry powziętym zamiarze uzyskania nienależnego zwrotu podatku VAT; podczas

gdy oskarżony działał w ramach swojego prawa (i zarazem obowiązku) do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego (stanowiącego sumę kwot podatku wynikających z faktur otrzymanych przez niego z tytułu nabycia towarów i usług), stanowiącego element konstrukcyjny podatku VAT, o którym mowa w art. 86 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, a w efekcie w ramach prawa do żądania zwrotu różnicy podatku VAT stosownie do art. 87 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług;

W wyniku powyższego Sąd I instancji przyjął błędnie, że oskarżony aktywnie (świadomie) uczestniczył w oszustwie podatkowym o charakterze tzw. karuzeli podatkowej;

b) przeprowadzenie wybiórczej oceny dowodu z zeznań świadków na okoliczność rzeczywistego przebiegu transakcji dostaw towarów, tj. T. S., K. S., R. N. i M. W.; co w konsekwencji doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych co do rzeczywistego przebiegu transakcji dostaw towarów, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, a podlegającego na arbitralnym i gołosłownym przyjęciu, że oskarżony, prowadząc działalność gospodarczą, wystawił, wprowadzał do obrotu posługiwał się nierzetelnymi fakturami VAT, niedokumentującymi rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, podczas gdy transakcje dokumentowane ww. fakturami VAT miały charakter faktyczny, poparty m.in. zbadaniem formalnego statusu podmiotu w bazie (...), rozliczeniem ilościowym zakupionych i sprzedawanych towarów do kontrahentów, dokumentami przewozowymi, a także fotografiami towarów podczas ich wwozu (transportu);

W wyniku powyższego Sąd I instancji przyjął błędnie, że oskarżony aktywnie (świadomie) uczestniczył w oszustwie podatkowym o charakterze tzw. karuzeli podatkowej;

c) uznanie za wiarygodne zeznań świadka K. T. (1), odczytanych na rozprawie, który zeznał, że : „Ja chciałem skorzystać z instytucji małego świadka koronnego w tym postępowaniu, które toczyło się w T. w sprawie II K 270/19 (...). Chciałem, żeby potraktowano mnie łagodniej „w moim postępowaniu” w zamian za ujawnienie przeze mnie istotnych informacji w innym postępowaniu. Ja chciałem ujawnić informacje dotyczące E. P.”; podczas gdy zeznania te miały charakter nieobiektywny, ekskulpacyjny osobę K. T. (1), zmierzające do zmniejszenia (redukcji) własnej odpowiedzialności karnej w innym postępowaniu i jako takie stanowiły pomówienie jako osoby zainteresowanej wynikiem procesu wobec oskarżonego E. P., wytworzone dla potrzeby własnej sprawy;

W wyniku powyższego Sąd I instancji przyjął błędnie, że oskarżony aktywnie (świadomie) uczestniczył w oszustwie podatkowym o charakterze tzw. karuzeli podatkowej;

d) uznanie za niewiarygodne dowód z dokumentów sadowiących fotografie towarów wykonane podczas wywozu (jego transportu), to jest uznanie, że „wykonanie dokumentacji fotograficznej przy załadunku i transporcie towaru nie jest standardowym zachowaniem kontrahenta, a tym bardziej wymaganym przez jakiegokolwiek przepisu (...). Przemawia to za uznaniem, że została sporządzona wyłącznie na potrzeby niniejszego postępowania”; podczas gdy, jak zeznał świadek K. S.: „Bardzo często są robione zdjęcia w trakcie transportu, celem jest udokumentowanie transportu”, stąd oskarżony działał w ramach zwyczaju (uzusu) właściwego dla branży (segmentu rynku); co w konsekwencji doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, a polegającego na przyjęciu, że oskarżony nie dokonywał aktów należytej staranności (aktów dobrej wiary) dla zachowania prawa do odliczenia podatku VAT, podczas gdy dla jej realizacji wystarczające jest podjęcie jakiegokolwiek racjonalnych środków ze strony podatnika;

W wyniku powyższego Sąd I instancji przyjął błędnie, że oskarżony aktywnie (świadomie) uczestniczył w oszustwie podatkowym o charakterze tzw. karuzeli podatkowej;

e) upozorowanie oceny dowodów, bez ich realnej oceny, a mianowicie posłużenie się przez Sąd przy ich ocenie wyłącznie pozbawionymi treści ogólnymi formułkami, takimi jak m.inn.: „dowody tj.: faktury i dokumentacja sprzedaży z (...) do (...); zeznania świadka M. B.; zeznania świadka D. P.; zeznania świadka O. T. inne: co w konsekwencji oznacza, że Sąd I instancji nie dokonał realnie oceny dowodów, nie podał powodów ich uznania, nie wyjaśnił, dlaczego daje im wiary, wskazując tylko to, co nimi ustalili, przy czym sporządzone uzasadnienie orzeczenia nie pozwala jednoznacznie ustalić przesłanek (kryteriów), jakimi kierował się Sąd I instancji, je wydając, a wada ta nie

pozwala na prześledzenie (zdekodowanie) procesu rozumowania tego Sądu, a w efekcie pełną kontrolę instancyjną orzeczenia.

2) obrazę art. 8 § 1 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie i oparcie większości (zasadniczej części) ustaleń stanu sprawy w oparciu o rozstrzygnięcia innych organów procesowych zapadłe w sprawie podatkowej, takie jak m.inn. dowody, tj.: częściowe wyjaśnienia oskarżonego E. P.; decyzje organów podatkowych; faktury i dokumentacja sprzedaży z (...) do (...); zeznania świadka O. T.; zeznania świadka A. K. i inne; co w konsekwencji oznacza, że przy dokonywaniu ustaleń faktycznych Sąd I instancji w prosty sposób oparł się na ustaleniach innego organu procesowego, a więc niejako przejął ustalenia tego organu poprzez zastąpienie (substytuowanie) oceny samego Sądu.

3) obrazę art. 99a § 1 k.p.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu I instancji na formularzu według ustalonego wzoru, podczas gdy należało odstąpić od jego sporządzenia w tej formie, a to z uwagi na charakter sprawy, jej szczególną zawilgość, obszerność materiału dowodowego, a także dla jasności i czytelności wyводу oraz rozumowania i stanowiska Sądu w zakresie podjętego w wyroku rozstrzygnięcia; w wyniku czego Sąd I instancji nie zapewnił oskarżonemu prawa (warunków) do rzetelnego procesu, wyrażonego w art. 6 ust. 1-3 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności oraz w art. 14 ust. 1-3 M.P.P.O.P., na które składa się m.in. zasada prawa do obrony, obejmująca prawo do bronięcia się, prawo do posiadania odpowiedniego czasu i możliwości do przygotowania obrony, a także prawo do wywiedzenia efektywnego środka zaskarżenia.

II. na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych mający istotny wpływ na treść orzeczenia, a polegający na arbitralnym przyjęciu, że oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim, i to w zamiarze z góry powziętym w rozumieniu u art. 13 k.k. uzyskania nienależnego zwrotu VAT, podczas gdy materiał dowodowy sprawy nie potwierdza w sposób pewny, niebudzący wątpliwości, nieoparty na domyślaniu się i domniemywaniu, że oskarżony Eugeniusz Podsadni był organizatorem łańcucha lub że odpowiadał za włączanie podmiotów do łańcucha lub że nadzorował łańcuch czy też, że aktywnie (świadomie) uczestniczył w łańcuchach; co w konsekwencji doprowadziło do błędnego przypisania oskarżonemu przez Sąd I instancji niekwalifikowanej prawnie odpowiedzialności zbiorowej za działanie innych podmiotów (tzw. znikających podatników) występujących na wcześniejszych lub późniejszych etapach obrotu gospodarczego.

III. na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych, mający istotny wpływ na treść orzeczenia, a polegający na arbitralnym przyjęciu, że oskarżony nie podejmował żadnych aktów należytej staranności weryfikacji kontrahentów (aktów dobrej wiary) dla zachowania prawa do odliczenia podatku VAT, podczas gdy oskarżony podejmował racjonalne środki możliwe w stanie na rok 2011 i 2012 takie jak m.in. zbadanie statusu formalnego podmiotu w wyszukiwarce (...) oraz wykonanie fotografii towarów w trakcie ich załadunku i rozładunku podczas wywozu (transportu); co w konsekwencji doprowadziło do błędnego przypisania oskarżonemu przez Sąd I instancji niekwalifikowanej prawnie odpowiedzialności zbiorowej za działanie innych podmiotów (tzw. znikających podatników) występujących na wcześniejszych lub późniejszych etapach obrotu gospodarczego.

IV. na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych, mający istotny wpływ na treść orzeczenia, stanowiący „błąd braku”, a polegający na tym, że Sąd I instancji nie zgromadził dowodów, które potwierdzałyby zwrot różnicy podatku VAT (czy też nienależny zwrot różnicy podatku VAT);

co w konsekwencji doprowadziło do obrazu prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonemu w pkt II części dyspozytywnej wyroku a mianowicie obrazu art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., poprzez jego zastosowanie i przyjęcie, że zachowanie oskarżonego E. P. wyczerpywało znamię „doprowadzenia innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem”; podczas gdy nie stanowi doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Skarbu Państwa jako znamienia występku z art. 286 § 1 k.k., zachowanie sprawcy polegające na zagrożeniu uszczupleniem należnego do zapłaty podatku VAT, ustalanego w oparciu o procedurę samoobliczenia za dany okres rozliczeniowy.

V. na podstawie art. 438 pkt 1a k.p.k. dalsza obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie obrazę art. 6 § 2 k.k.s. poprzez błędną jego wykładnię i przyjęcie konstrukcji czynu ciąglego do zachowania, polegającego na nierzetelnym prowadzeniu ksiąg rachunkowych, o którym mowa w art. 61 § k.k.s., podczas gdy czyn ten jest czynem o charakterze trwałym, wieloczynnościowym – i jako taki nie może być wypełniony jednym zachowaniem, a przy tym w stanie sprawy stanowiący zachowanie nieumyślne, do którego nie stosuje się tej konstrukcji.

VI. na podstawie art. 438 pkt 1a i pkt 4 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych w zakresie określenia stopnia społecznej szkodliwości czynu, mający istotny wpływ na treść orzeczenia, a przez to rażąco niewspółmierność kar poprzez orzeczenie kar za surowych i zastosowanie nadzwyczajnego obostrzenia kar w oparciu o art. 65 § 1 k.k. – z uwagi na okoliczności podmiotowe i przedmiotowe czynu oraz właściwości i warunki osobiste oskarżonego E. P. (wskazane w treści uzasadnienia apelacji), co stanowiło konsekwencję błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie określenia stopnia społecznej szkodliwości czynu.

Podnosząc powyższe zarzuty, wniesli o :

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego E. P. od zarzucanych mu czynów,
- 2) zmianę orzeczenia o kosztach poprzez obciążenie Skarbu Państwa kosztami procesu, w tym zasądzenie wydatków z tytułu ustanowienia w sprawie obrońcy.

Obrońca oskarżonego J. A. (1) – zaskarżonemu wyrokowi zarzucił: obrazę przepisów postępowania, mogące mieć istotny wpływ na treść tego orzeczenia (których następstwem było poczynienie przez Sąd błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę wydanego wyroku), a to:

1) art. 4 k.p.k. poprzez dokonanie jednostronnej i tendencyjnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, ukierunkowanej na przyjęcie ustaleń zgodnych z założeniami organu prokuratorskiego, przy jednoczesnym zaniechaniu wzięcia pod uwagę okoliczności wskazanych przez oskarżonego w wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym co do przyczyn, motywacji i okoliczności nawiązania współpracy z oskarżonym E. P., a także charakterystyki oskarżonego J. A. (1), który jako osoba majątna, prowadząca od wielu lat duże gospodarstwo rolne i bardzo dobrze prosperujące przedsiębiorstwo o ugruntowanej pozycji na rynku, nie miał żadnego interesu osobistego, majątkowego, jak też prawnego w świadomym uczestniczeniu w tzw. „karuzeli podatkowej”, a także nieuwzględnieniu „roli” oskarżonego w fikcyjnym łańcuchu dostaw – obraza tego przepisu postępowania doprowadziła Sąd I instancji do wadliwego przypisania oskarżonemu J. A. (1) świadomego udziału w przestępczym procederze.

2) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i w związku z tym sprzeczne z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego przyjęcie, że oskarżony w sposób umyślny dopuścił się popełnienia zarzucanych jemu czynów, będąc świadomym uczestnikiem tzw. „karuzeli podatkowej” – podczas gdy okoliczności tej sprawy, wyjaśnienia oskarżonego, jak też jego charakterystyka, a to historia prowadzonej przez niego działalności gospodarczej i rolniczej, stan majątkowy, ustabilizowana sytuacja życiowa potwierdzają, iż oskarżony został „wciągnięty” przez oskarżonego E. P. w przestępczy łańcuch dostaw, stając się w rzeczywistości ofiara tego procederu, która to obraza przepisów doprowadziła Sąd Okręgowy do błędnego uznania oskarżonego J. A. (1) za winnego zarzucanych jemu czynów, a co wyraziło się m.in. w błędnym przyjęciu, że :

a) o świadomości oskarżonego co do fikcyjnego charakteru obrotu wypalarkami świadczą okoliczności dotyczące sposobu organizacji transportu, co do czego w żaden sposób nie był zaangażowany ten oskarżony, gdyż wedle propozycji E. P. i związanych z tym ustaleń obu oskarżonych miało to być wszystko zorganizowane przez oskarżonego E. P., a oskarżony J. A. (1) traktował te przedsięwzięcie wyłącznie jako pasywną inwestycję będącą alternatywą dla lokaty bankowej, na której uprzednio posiadał on środki pieniężne następnie wykorzystane w omawianej transakcji, a tym samym zaangażowanie oskarżonego J. A. (1) w te przedsięwzięcie ograniczało się do udziału finansowego, pozostając

w błędnym przeświadczeniu o uczciwości kontrahenta w osobie oskarżonego E. P. (3), który to oskarżony – zgodnie z ustaleniami z J. A. (1) – miał zorganizować, przeprowadzić i nadzorować całość przedsięwzięcia, a to z uwagi na to, iż to właśnie z inicjatywy E. P. przedmiotowa transakcja została zrealizowana;

b) o świadomości oskarżonego J. A. (1) co do fikcyjnego charakteru transakcji będących przedmiotem tego postępowania przemawiają okoliczności nawiązania współpracy przez oskarżonych, uwzględniając to, iż firma oskarżonego E. P. nie stanowiła dla oskarżonego J. A. (1) atrakcyjnego kontrahenta, podczas gdy kooperacja oskarżonych zainicjowana przez oskarżonego E. P. została poprzedzona wysoce pozytywną rekomendacją biura księgowego obsługującego wówczas od wielu lat przedsiębiorstwo prowadzone przez oskarżonego J. A. (1), a tym samym nie sposób uznać, iż oskarżony J. A. (1) mógł i powinien był powziąć rzeczywiste obawy co do prawdziwych zamiarów oskarżonego E. P.;

c) o świadomości oskarżonego J. A. (1) co do fikcyjnego charakteru transakcji będących przedmiotem tego postępowania przemawia rzekoma nieekonomiczność oraz ryzykować współpracy oskarżonego J. A. (1) z oskarżonym E. P., podczas gdy zaoferowane przez oskarżonego E. P. przedsięwzięcie było konkurencyjne w stosunku do ówczesnego oprocentowania lokaty bankowej, na której oskarżony J. A. (1) miał wtedy zdeponowane środki finansowe zaangażowane następnie do przeprowadzenia przedmiotowego przedsięwzięcia, przy jednoczesnym ustaleniu, że zagraniczny odbiorcą, tj. G. S. (...).S., będzie zaliczkowo płacił za towar przed dostawą, a tym samym nie sposób uznać, iż współpraca oskarżonego J. A. (1) z oskarżonym E. P. (2) nosiła cechy ryzykownej i nieopłacalnej;

d) o świadomości oskarżonego J. A. (1) co do fikcyjnego charakteru transakcji będących przedmiotem tego postępowania przemawia dokonanie przez oskarżonego marginalnej weryfikacji kontrahentów zarówno krajowych, jak i zagranicznych, podczas gdy oskarżony (jak w przypadku wszelkich innych transakcji zawieranych wcześniej i później) opierał się na informacjach uzyskanych od jego biura rachunkowego, które zweryfikowało krajowego, jak też zagranicznego kontrahenta oskarżonego, opiniując pozytywnie potencjalną współpracę;

e) o świadomości oskarżonego J. A. (1) co do fikcyjnego charakteru transakcji będących przedmiotem tego postępowania przemawia fakt, iż w łańcuchu transakcji nie można było ustalić źródła pierwotnego nabycia towaru jak i finalnego odbiorcy tego towaru, podczas gdy informacje te – uwzględniając rolę oskarżonego J. A. (1) w transakcji – stanowiły kwestie irrelevantne dla ustalenia ekonomicznej opłacalności i bezpieczeństwa przedsięwzięcia, jednocześnie niemożliwe do zweryfikowania w ówczesnym okresie współpracy oskarżonych;

f) o świadomości oskarżonego J. A. (1) co do fikcyjnego charakteru transakcji będących przedmiotem tego postępowania przemawia fakt, iż firma oskarżonego J. A. (2) nie prowadziła działalności gospodarczej polegającej na handlu stalą i maszynami, podczas gdy przedmiotowa inwestycja oskarżonego J. A. (1) była postrzegana przez tego oskarżonego jako alternatywne w stosunku do lokaty bankowej zainwestowanie oszczędności pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym, a tym samym okoliczność ta nie może w żaden sposób logicznie wskazywać na umyślny charakter czynów zarzucanych temu oskarżonemu;

g) oskarżony J. A. (1) miał motywację i interes co do rzekomego świadomego i celowego uczestnictwa przez niego w tzw. „karuzeli podatkowej”, podczas gdy dotychczasowe wyniki gospodarcze przedsiębiorstwa i gospodarstwa rolnego oskarżonego, jego stabilna i ponadprzeciętna sytuacja majątkowa, forma osobistego prowadzenia działalności gospodarczej (a nie w formie np. spółki z o.o.) nie pozwalają na przypisanie temu oskarżonemu motywów podjęcia przestępczej działalności, które to ewentualne podjęcie takich działań byłoby w przypadku tego oskarżonego po prostu irracjonalne ;

h) oskarżony J. A. (1) powinien wnikliwiej weryfikować swoich kontrahentów, podczas gdy nawet organy podatkowe dysponujące szeroką gamą specjalistycznych i rozbudowanych instrumentów służących do weryfikacji podmiotów będących uczestnikami obrotu gospodarczego w toku przeprowadzonej w przedsiębiorstwie oskarżonego w grudniu 2011 r. kontroli podatkowej nie były w stanie dostrzec nieprawidłowości w badanych transakcjach, a tym samym nie sposób zasadnie wymagać wykrycia potencjalnego przestępczego charakteru transakcji od samego oskarżonego;

i) zeznania świadków (a przede wszystkim świadka K. T. (1), którego depozycje potwierdziły rolę oskarżonego E. P. jako osoby poszukującej podmiotów mogących pełnić rolę tzw. „buforów”) w sposób logiczny – w zestawieniu z wyjaśnieniami oskarżonego J. A. (1) oraz okolicznościami rozpoczęcia współpracy przez oskarżonych – nie potwierdzają nieświadomości oskarżonego J. A. (1) co do przestępczego charakteru przeprowadzonych transakcji.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części odnoszącej się do oskarżonego J. A. (1) poprzez uniewinnienie w całości tego oskarżonego od zarzucanych jemu czynów.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Kierując się względami wskazanymi w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. m.in. wyrok z 16 listopada 2021 r. IV KK 448/20) odstąpiono od sporządzenia uzasadnienia na formularzu o którym mowa w art.99a §1 k.p.k.).

Przed odniesieniem się do poszczególnych zarzutów, w zakresie zarzutów związanych z naruszeniem art. 4, 7 i 410 k.p.k. przypomnieć należy, że zasada swobodnej oceny dowodów, leżąca u podstaw prawidłowego wyrokowania, nie może prowadzić do dowolności ocen i takiego wyboru dowodów, którego prawidłowości nie dałoby się skontrolować w trybie odwoławczym (wyrok SN z 5.09.1974 r., II KR 114/74, OSNKW 1975/2, poz. 28). Zarzut naruszenia art. 7 k.p.k. wymaga jednak wykazania wad w ocenie konkretnych dowodów dokonanej przez sąd orzekający, prowadzących do wniosku, iż ocena ta przekracza granice swobodnej (wyrok SN z 20.04.2004 r. – V KK 332/03, Prok. i Pr.-wkl. (...)– 8, poz. 6; wyrok SA w Poznaniu z 26.11.2012 r., II AKa 149/12, LEX nr 1264421; wyrok SA w Warszawie z 12.10.2012 r., II AKa 272/12, LEX nr 1238289). Konieczne jest wykazanie konkretnych błędów w sposobie dochodzenia do określonych ocen, przemawiających w zasadniczy sposób przeciwko dokonaniem rozstrzygnięciu (wyrok SA w Warszawie z 12.09.2012 r., II AKa 228/12, LEX nr 1238267). W rachubę może wchodzić np. pominięcie istotnych środków dowodowych, niedostrzeżenie ważnych rozbieżności, uchylenia się od oceny wewnętrznych czy wzajemnych sprzeczności (wyrok SA we Wrocławiu z 19.04.2012 r., II AKa 85/12, LEX nr 1162856). Przekonanie sędziowskie, stanowiące podstawę każdego orzeczenia, wtedy tylko nie zasługuje zatem na respektowanie, gdy zostanie wykazane, że jest nietrafne (postanowienie SA w Krakowie z 12.06.2001 r., II AKz 225/01 KZS 2001/6, poz. 34). Uwiarygodnienie zarzutu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów wymaga zatem wykazania w oparciu o fakty i ich pogłębioną logiczną analizę, że rzeczywiście sąd pominął dowody istotne dla rozstrzygnięcia o sprawstwie i winie, że wyłączył do podstawy ustaleń dowody nieujawnione, że uchybił regułom prawidłowego logicznego rozumowania lub że uchybił wskazaniom wiedzy lub życiowego doświadczenia (postanowienie SN z 18.02.2015 r., II KK 8/15, LEX nr 1654741). Nie może osiągnąć skutku środek odwoławczy, który tego nie czyni, a jedynie przedstawia polemiczne wersje zdarzeń czy rozumowanie odmienne, oparte na innym systemie wartości (postanowienie SA w Krakowie z 27.06.2000 r., II AKz 208/00, KZS 2000/7–8, poz. 46). O przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów można mówić wtedy, gdy ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego zawiera oczywiste błędy natury faktycznej (np. niedostrzeżenie istotnych dowodów czy okoliczności) bądź logicznej (niezrozumienie implikacji wynikających z treści dowodów) (postanowienie SN z 25.02.2014 r., IV KK 31/14, LEX nr 1441277). Co oczywiste, nie stanowi naruszenia przepisów art. 7 i 410 dokonanie oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób odmienny od oczekiwań stron procesowych (postanowienie SN z 19.02.2014 r., II KK 17/14, Prok. i Pr.-wkl. (...), poz. 1). Reasumując, przekonanie sądu o wiarygodności jednych i niewiarygodności innych dowodów pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. wtedy, gdy jest poprzedzone ujawnieniem na rozprawie głównej całokształtu istotnych okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) w sposób podyktowany obowiązkiem dociekania prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.) i stanowi wyraz rozważenia (art. 7 k.p.k., art. 4 k.p.k.), zgodnie z regułami poprawnego rozumowania, doświadczeniem życiowym i wskazaniem wiedzy, wszystkich ważkich okoliczności przemawiających na korzyść i niekorzyść oskarżonego (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1974 r., Rw 618/74, OSNKW 1975 r., z. 3-4, poz. 47).

Odnosząc się z ter perspektywy do zarzutów zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego J. A. miano na uwadze :

Nie doszło do naruszenia art. 4 k.p.k. w zakresie objętym zarzutem opisanym w pkt. 1 apelacji a więc zarzuconej jednostronnej i tendencyjnej oceny materiału dowodowego, które to cechy mają wynikać z zaniechanie wzięcia pod uwagę okoliczności związanych z przyczynami (motywacją) nawiązania współpracy przez tego oskarżonego

z drugim oskarżonym, w szczególności w kontekście jego sytuacji majątkowej. Tak oceniając ten zarzut Sąd Apelacyjny miał w polu widzenia iż Sąd I instancji dokonał (strona 51 uzasadnienia) ustalenia związanego z sytuacją finansową i majątkową oskarżonego, dysponującego bardzo istotnym majątkiem nieruchomości, prowadzącym dochodową działalność gospodarczą. Z tej perspektywy, biorąc pod uwagę doświadczenie orzecznicze, w tym także Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, niekwestionowana okoliczność posiadania określonego, wysokiego, statusu majątkowego sama w sobie nie prowadzi do wniosku o wykluczeniu czy też wyraźnym obniżeniu prawdopodobieństwa możliwości popełnienia przestępstwa przez osoby o takim statusie, w szczególności jeśli chodzi o przestępstwo mające za celu uzyskanie określonej, istotnej zarówno z perspektywy tej osoby, jak też obiektywnie, korzyści przy jednoczesnym podjęciu samodzielnie lub wspólnie z innymi osobami działań istotnie zmniejszających ryzyko ujawnienia tego, iż źródłem takiej korzyści jest zachowanie bezprawne. W tym kontekście pamiętać należy, iż oskarżonemu, który miał zaangażować nie całą wartość (wartość brutto) przedmiotów lecz jedynie wartość podatku od towarów i usług - około 850000 zł, z założenia na krótki okres czasu bowiem wszystkie transakcje miały mieć miejsce w znaczeniu wynikającym z wystawionych faktur na przestrzeni 9 dni, mieszczących się w ramach jednego, miesięcznego okresu rozliczeniowego w podatku od towarów usług czas, przypaść miała korzyść wysokości około 80000 zł (mając na uwadze wartości netto wynikające z faktur zakupu i sprzedaży) a więc wysokości około 10% w skali jednego miesiąca w sytuacji gdy, odnosząc to także do argumentacji związanej z poszukiwaniem alternatywy dla lokat bankowych, realia ekonomiczne związane z kosztem pieniądza, których w pewnym dopuszczalnym uproszczeniu, wyrazem są ówczesne stopy procentowe Narodowego Banku Polskiego - zakresie stopy referencyjnej wynoszącej 4,5 procentach, stopy lombardowej 6%, przy wyrażeniu podkreśleniu że chodzi o wartości w ujęciu rocznym (wyznaczające zbliżone poziomy lokat uzyskiwanych warunkach komercyjnych), a więc wartości wielokrotnie w ujęciu rocznym przekraczający wskazane realia ekonomiczne. Dodatkowo w tym kontekście wskazać należy, iż w sytuacji w której oskarżonych nie łączyła w przeszłości współpraca gospodarcza, przedmiotem zakupu przez oskarżonego miały być urządzenia z którymi nie miał wcześniej do czynienia i za które sprzedając kontrahentowi zagranicznemu ponosiłby w znaczeniu prawnym pełną odpowiedzialność w zakresie ewentualnych wad fizycznych czy prawnych, których nie weryfikował, zaś przyczyną jego zaangażowania miała być niezdolność finansowa drugiego z oskarżonych do sfinansowania już samego podatku od towarów usług (oskarżony nie płacił także wcześniej wartości netto bo nie dysponował takimi środkami, zapłata za przedmiotowe maszyny była przez niego dokonana po przelaniu należności przez kontrahenta zagranicznego) to zasadnie podniesiono kwestię nieekonomiczności w tym znaczeniu, która wiąże się utratą przez E. P. takiej wysokiej marży na rzecz drugiego z oskarżonych poprzez włączenie go do łańcucha uczestników, a nie np. uzyskanie krótkoterminowej pożyczki od tego oskarżonego lub innego podmiotu na warunkach gorszych np. niż oprocentowanie kredytu w banku ale wyraźnie lepszych w ujęciu rocznym niż wysokość takiej „utraconej” marży.

- nie narusza art. 7 k.p.k. ocena zebranego materiału dowodowego w szczególności negatywna ocena wyjaśnień oskarżonego co do kwestii istnienia świadomości (zamiaru) co pozornego charakteru przedmiotowych transakcji w zakresie o jakim mowa w opisie zarzutu z pkt. 2 litera a. W kontekście poczynionych powyżej ocen nie podważa prawidłowości oceny Sądu I instancji twierdzenie, iż działanie oskarżonego nakierowane było, bez świadomości fikcyjnego charakteru transakcji, wyłącznie na uzyskanie zysku ekonomicznego wyższego od oferowanych wówczas w ramach lokat bankowych, zaś całą transakcją miał zajmować się drugi z oskarżonych. Podkreślenia w tym zakresie wymaga to, iż mimo braku wcześniejszej współpracy, wyznaczającej w sposób uprawniony posiadanie zaufania do kontrahenta, mimo zawierania transakcji dotyczących przedmiotów o istotnej wartości, przyjęcia przez siebie formalnie, jako dostawcy dla kontrahenta zagranicznego, ryzyk związanych z ewentualnymi roszczeniami związanymi z wadami przedmiotu dostawy, przy ograniczonej, czy wręcz iluzorycznej możliwości dochodzenia w sensie ekonomicznym to jest uzyskania efektywnej rekompensaty od drugiego z oskarżonych jako dostawcy dla niego tych urządzeń, nie zawarto pisemnej umowy określającej zobowiązania poszczególnych osób, w szczególności zabezpieczenia przed takimi roszczeniami, weryfikacji cech przedmiotów objętych transakcjami z perspektywy ich wytwórców, ewentualnych certyfikatów technicznych, jakościowych itp. z jednoczesnym, trafnie ustalonym, specyficznym sposobem rozliczenia związanym z ustanowieniem przez oskarżonego, wyłącznie dla potrzeb tych transakcji (czego dowodzi zamknięcie krótko później), rachunku bankowego w określonym, konkretnym banku, o którego posiadaniu oskarżony miał nie informować organów podatkowych, a który to mechanizm zapewniał przepływ

w ramach jednego dnia, pomiędzy poszczególnymi uczestnikami tego obrotu należności z tytułu dokonywanych poszczególnych faz tego obrotu, której to okoliczności biorąc pod uwagę doświadczenie oskarżonego w prowadzeniu działalności gospodarczej musiał być świadom ,

- nie naruszył art. 7 k.p.k. Sąd I instancji dokonując określonej oceny dowodów z perspektywy okoliczności opisanych w zarzucie z pkt. 2 b bowiem jak trafnie ustalił nawiązanie współpracy, czy wręcz poznanie się obu oskarżonych, nie było związane, mimo planowanej wartości przedmiotu transakcji i ich zdecydowanie nowego dla oskarżonego charakteru, za szczegółową, adekwatną do wymogów związanych z podniesionymi okolicznościami, weryfikacją podmiotu bowiem w praktyce sprowadzało się to do poznania za pośrednictwem żony oskarżonego E.P. która do 2017 r. pracowała w biurze rachunkowym, obsługującym rachunkowo i podatkowo przedsiębiorstwo oskarżonego J. A. , niedokonującej weryfikacji o charakterze zobiektywizowanym i profesjonalnym, co najwyżej sprowadzającym się do zapewnień związanych ze znajomością żona oskarżonego , podanych przez nią informacji czy też sprawdzenie podstawowych , nie wystarczających informacji związanych np. z formalnym zarejestrowaniem działalności gospodarczej, posiadaniem określonego statusu podatkowego,

- w zakresie zarzutów związanych z naczyniem art. 7 k.p.k. opisanych w pkt. 2c i g Sąd Apelacyjny odwołuje się do poczynionych powyżej ocen na tle art. 4 k.p.k. i odpowiednio ocenianych okoliczności tam przywołanych, analogicznie w przypadku zarzutu opisanego w pkt. 2f,

- nie podważa prawidłowości ocen Sądu I instancji podniesiona okoliczność, iż organy podatkowe w pierwotnej kontroli dotyczącej rozliczenia za grudzień 2011 r. nie dostrzegły żadnych nieprawidłowości , a tym samym nie mogli dostrzec ich sam oskarżony, kwestia znaczenia tych czynności nie uszła uwadze Sądu I instancji, który prawidłowo ocenił ich znaczenie. Podkreślić tym miejscu należy, iż ta kwestia jak też w praktyce wszystkie pozostałe podniesione w apelacji obrońcy z perspektywy naruszenia art. 7 k.p.k. okoliczności nie mogą być oceniane w oderwaniu od pozostałych, innymi słowy ocenianych jako wypreparowane, tak jak gdyby były jedynymi mającymi przemawiać za określonym ustaleniem faktycznym - tu co do okoliczności istnienia zamiaru po stronie oskarżonego , tylko muszą być oceniane łącznie, tak też prawidłowo uczynił Sąd I instancji o czym przekonują rozważania w części poświęconej ocenie dowodów , jak też poświęconej przyjętym ocenom prawnym (strona 67 - 69 uzasadnienia z) które Sąd Apelacyjny co do istoty akceptuje jakie odpowiadające wymogom z art. 7 k.p.k.

- w praktyce orzeczniczej ustalenie co do kwestii podmiotowej to jest istnienia oraz o rodzaju zamiaru wielokrotnie musi następować w sytuacji w której dana osoba wprost neguje istnienie takiego zamiaru czy też nie wypowiada się żaden sposób co do tej kwestii, jej dotyczącej, musi zatem następować w oparciu o uchwytnie dowodowe elementy pozwalające wnioskować o takim zamiarze , związane chociażby ze sposobem zachowania się, relatywizowanym do danego typu przestępstwa, ocenianych z perspektywy logiki i doświadczenia życiowego, także wtedy gdy brak jest relacji osobowych np. wyjaśnień innych osób czy zeznań wprost wskazujących zamiar . Z tej perspektywy zgodzić można się z obrońcą, iż w przypadku tego oskarżonego, w przeciwieństwie do drugiego z oskarżonych nie ma dowodów osobowych o tak jednoznacznej wymowie jak zeznania K. T. (1) (o których będzie mowa w dalszej części uzasadnienia) czy kierowców mających transportować wyroby stalowe, co do których zarzut dotyczy wyłącznie drugiego z oskarżonych, nie oznacza to jednak wadliwości oceny Sądu I instancji dowodów w zakresie wskazania wynikających z nich okoliczności , które ujmowane łącznie czynią zasadnym wniosek o prawidłowości ustalenia faktycznego dotyczącego istnienia koniecznej postaci zamiaru.

Poczynione powyżej oceny dotyczące zarzutów związanych z oceną prawidłowości na płaszczyźnie art. 7 k.p.k. dokonanej przez Sąd I instancji oceny dowodów (z uwzględnieniem wymogów wynikających z art. 4 k.p.k. i 410 k.p.k.), zawartych w apelacji obrońca oskarżonego J. A. znajdują odpowiednie odniesienie w zakresie oskarżonego E. P. . Dodatkowo uwzględniając podniesione w apelacji obrońcy tego ostatniego aspekty wadliwości, zdaniem apelującego, dokonanej oceny dowodów , miano na uwadze co następuje:

- nie jest dowolną a przez to naruszającą wymogi art. 7 k.p.k. ocena jako niewiarygodnych wyjaśnień tego oskarżonego w zakresie twierdzenia o rzeczywistym charakterze poszczególnych transakcji. Sąd I instancji w uzasadnieniu

zaskarżonego wyroku bardzo obszernie (karta strona 58 – 61,) przedstawił przesłanki którymi kierował się przy takiej ocenie, nie mają one charakteru nielogicznych czy sprzecznych z zasadami doświadczenia życiowego, znajdują także oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym, co czyni zbytecznym ich powtarzanie czy ujmowanie jedynie semantycznie w inny sposób. Rozumiejąc rolę obrońcy to jednak afirmujące wiarygodność wyjaśnień oskarżonego twierdzenia w zestawieniu chociażby ze wskazanymi przez Sąd I instancji, prawidłowo ocenionymi zeznaniami świadków – kierowców mających transportować wyroby stalowe, których wymowa w zakresie zeznań złożonych dla etapie postępowania przygotowawczego jest w swej istocie jednoznaczna co do pozornego charakteru poszczególnych transportów to jest nadawania im jedynie zewnętrznych oznak, iż chodziło o transport w ramach rzeczywistej dostawy, a nie jedynie upozorowania dla potrzeb uwiarygodnienia czynności pozornych, zmierzających wyłącznie do uzyskania efektu ekonomicznego poprzez wykorzystanie mechanizmu w podatku od towarów usług związanego z eksportem,

- Sąd I instancji miał w polu widzenia to, iż przypadku części ze świadków, w szczególności wskazanych przez obrońcę K. S., R. N., M. W. relacje składane na etapie postępowania przygotowawczego oraz później to jest na rozprawie różniły się w określonych fragmentach, różnych co do istoty z perspektywy oceny wiarygodności, o czym przekonują oceny tego Sądu dotyczące wiarygodności każdego z tych dowodów, ze wskazaniem której relacji, w jakiej części i z jakiego powodu dano wiarę, której zaś nie, wraz ze wskazaniem argumentacji tłumaczącej taką ocenę, w tym także wskazanie przyczyny złożenia przez daną osobę odmiennej relacji co do danej kwestii, czyniąc to zdaniem Sądu Apelacyjnego w sposób odpowiadający wymogom z art. 7 k.p.k. a więc zgodnie z zadami logiki doświadczenia życiowego, oceny te (podobnie jak omówiona kwestia oceny wyjaśnień oskarżonego) nie jest arbitralną czy dokonaną przy założeniu a priori a więc przed jej dokonaniem, o wiarygodności lub jej braku co do danego dowodu wobec założenia wcześniej tezy o wystąpieniu danego ustalenia faktycznego,

- nie narusza reguły z art. 7 k.p.k. ocena zeznań świadka K. T. (2), Sąd I instancji miał w polu widzenia, iż dowód ten w zakresie odtworzenia stanu faktycznego co do przebiegu poszczególnych transakcji nie mógł mieć zasadniczego znaczenia, natomiast trafnie oceniono jego znaczenie z perspektywy ustaleń co do świadomości (zamiaru) podjęcia przez oskarżonego określonej aktywności, a więc poszukiwania podmiotów gospodarczych o określonej wiarygodności finansowej z perspektywy możliwości zapłaty podatku od towarów i usług a następnie dokonania eksportu dla potrzeb uzyskania zwrotu podatku od towarów i usług. Sam świadek nie ukrywał, a tym samym nie mogło to ująć z pola właściwej uwagi tego Sądu, iż składając określone relacje miał na celu uzyskanie procesowych korzyści w prowadzonym wówczas przeciwko niemu postępowaniu karnym. Oceniając znaczenie tej okoliczności zgodzić można się z tezą, iż tego rodzaju dowód wymaga szczególnej ostrożności z uwagi na istnienie określonego, skonkretyzowanego interesu takiej osoby polegającego na przetrucaniu na inną osobę całości lub w części odpowiedzialności karnej grożącej takiej osobie, czy też uzyskanie w ramach instytucji z art. 60 § 3 lub 4 k.k. korzyści na płaszczyźnie wymiaru kary poprzez spełnienie przesłanek do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary. In concreto pamiętać należy, iż świadek nie jest osobą co do której toczyło się wówczas lub toczy postępowanie karne związane z zachowaniami będącymi przedmiotem tego postępowania karnego, innymi słowy jego wynik nie ma żadnego wpływu na zakres odpowiedzialności karnej świadka jako potencjalnego sprawcy lub współsprawcy, wykluczone jest także z tej perspektywy znaczenie na płaszczyźnie art. 60 § 3 k.k. W zakresie art. 60 § 4 k.k. to niezależnie od tego, iż u podstaw tej oraz innych instytucji tego rodzaju leży procesowe preferowane osoby zaangażowanej w popełnienie przestępstwa w zamian za złożenie przez nią wyjaśnień, to, w szczególności biorąc pod uwagę postawę świadka na etapie postępowania sądowego, który w istocie odmówił składania zeznań, brak in concreto podstaw do przyjęcia, iż jego pierwotna relacja jest wynikiem niezgodnego z rzeczywistością, implikowanego własnym interesom procesowym, wskazania ni danych okoliczności.

Za niezasadny uznano zarzut naruszenia prawa procesowego - art. 99 a § 1 k.p.k. mającego prowadzić do naruszenia prawa oskarżonego do rzetelnego procesu, zagwarantowanego w art. 6 europejskiej konwencji ochrony praw człowieka i podstawowych wolności (art. 14 (...)). Sąd Apelacyjny dostrzega, podnoszone przez obrońcę, ślad za poglądem wyrażonym w orzecznictwie, w szczególności Sądu Najwyższego, jak też literaturze stanowisko, iż sporządzenie uzasadnienia w sposób zgodny z art. 99a k.p.k., który ma charakter obligatoryjny, co oznacza, że w każdej sprawie, o której mowa w tym przepisie, niezależnie od rangi, stopnia skomplikowania czy liczby zarzutów należy korzystać z

formularza uzasadnienia, co nasuwa wątpliwości i budzi zastrzeżenia, zwłaszcza w odniesieniu do spraw złożonych pod względem podmiotowo-przedmiotowym, a także dowodowym i prawnym, czemu dał wyraz sporządzając uzasadnienie bez wykorzystania formularza. Jednocześnie miał w polu widzenia, że relewantne może mieć znaczenie naruszenie prawa procesowego, które (i jego wymagany skutek) in concreto wystąpi. Na tej płaszczyźnie Sąd Apelacyjny uznał, iż Sąd I instancji sporządzając uzasadnienie zaskarżonego wyroku w sposób odpowiadający formalnym wymogom art. 99a § 1 k.p.k. nie spowodował realnego zagrożenia dla prawa oskarżonego do rzetelnego procesu w znaczeniu możliwości przeprowadzenia skutecznej kontroli odwoławczej, którego koniecznym elementem jest możliwość wywiedzenia przed środkiem odwoławczym przez stronę w zakresie i treści relewantnym dla oceny strony co do zaistniałych uchybień. Jest tak dlatego, że analiza tego uzasadnienia, zarówno na płaszczyźnie ustaleń faktycznych, oceny dowodów, z perspektywy dowodów którym dano wiarę oraz tych którym tej wiary odmówiono (w skonkretyzowanym zakresie zamki), wreszcie z pewnością nie prostych kwestii związanych z kwalifikacją prawną i prawnokarnymi konsekwencjami prowadzi do wniosku, iż pozwala ono, w pełni, zarówno na kontrolę odwoławczą z perspektywy sądu odwoławczego weryfikacji prawidłowości powyższego, ale przede wszystkim z perspektywy oskarżonego zrozumienie i możliwość weryfikacji wskazanych kwestii w sposób praktycznie tożsamy jak stałoby się to w przypadku sporządzenia uzasadnienia bez wykorzystania formularza, tym bardziej kiedy uwzględnić iż oskarżony dysponuje profesjonalnymi obrońcami, o czym przekonuje zakres podniesionych zarzutów i ich argumentacja. Nie podzielono także w kontekście treści uzasadnienia zarzutu kwestionującego prawidłowość oceny dowodów dokonaną przez Sąd I instancji. Niezależnie od treści art. 455a k.p.k. to elementem zasadniczym dla takiej oceny jest to, iż uzasadnienie zaskarżonego wyroku spełnia wymogi wynikający z art. 424 § 1 i 2 k.p.k. Ustawodawca nie wymaga szczególnego omówienia podstawy faktycznej i prawnej wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze, środkach zabezpieczających i innych, nie mniej jednak biorąc pod uwagę jego cel modelowo winno w przejrzysty i przekonujący sposób wskazywać m.in. na okoliczności przemawiające za wiarygodnością lub niewiarygodnością określonych dowodów. Wymóg ten został przez Sąd I instancji zrealizowany biorąc pod uwagę obszernie rozważania tego Sądu w zakresie oceny dowodów, zarówno tych które wzięto pod uwagę w znaczeniu uczynienia na ich podstawie ustaleń faktycznych, jak też którym odmówiono wiarygodności, zawierającą niezbędne elementy i poddającą się procesowej weryfikacji, zarówno dla strony jak też sądu odwoławczego, w szczególności kiedy uwzględnić jeśli rezultat takiej oceny w znaczeniu dania danemu dowodowi wiary lub odmówienia (w całości lub w części) wyrażający się z użytych sformułowań w tym zakresie poddawane są weryfikacji co do swej prawidłowości poprzez kontrolę treści danych dowodów, samych w sobie, jak też w kontekście pozostałych dowodów. Z tej perspektywy wbrew zarzutowi obrońcy wskazana w zarzucie opisanym w pkt. I lit.e ocena wskazanych dowodów nie ma charakteru pozornego, wskazano przyczyny dla których danym dowodom dano wiarę, którym zaś odmówiono, oceny te poddają się weryfikacji z perspektywy treści tych dowodów w znaczeniu wyżej określonym i in concreto znajdują potwierdzenie w takiej kontroli, co przeczy twierdzeniu aby Sąd I instancji dokonując ustaleń faktycznych uprzednio nie dokonał odpowiadających wymogom art. 7 k.p.k. oceny dowodów, innymi słowy nie akceptowanie przez stronę określonej oceny, w znaczeniu kierunkowym, i sposób wysławiania tej oceny w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie oznacza ani dowolności z perspektyw art. 7 k.p.k. w działaniu Sądu ani też czynieniu oceny dowodów jedynie w sposób pozorny.

Nie doszło do naruszenia, w sposób ujęty w zarzucie I pkt. 2 obraży art. 8 § 1 k.p.k.. Niezależnie od zajętego stanowiska w występującym orzecznictwie i literaturze sporze co do związania na płaszczyźnie art. 8 § 1 k.p.k. sądu karnego ostateczną (prawomocną) decyzją podatkową to wbrew twierdzeniom apelującego odwoływanie się przez Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, zarówno w części poświęconej ustaleniom faktycznym, w szczególności zaś w części poświęconej ocenie dowodów, nie dowodzi aby ten Sąd, naruszając regułę wynikającą z art. 8 § 1 k.p.k. traktował jako wiążące procesowo dla niego ustalenia faktyczne relewantne z perspektywy znamion przypisanych przestępstw skarbowych albo przestępstw w takim znaczeniu w jakim a priori wykluczałoby to możliwość dokonania odmiennych ustaleń, w szczególności co do okoliczności irrelewantnej (pomijając kwestie tak zwanego starannego podatnika) dla postępowania podatkowego o a zasadniczej dla postępowania karnego jaką jest kwestia ustaleń strony podmiotowej, a więc istnienia i koniecznej postaci zamiaru, po wtóre aby traktował jako wiążącą ocenę dowodów dokonaną w tych decyzjach przez organ podatkowy. Przeciwnie, w ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd I instancji ustaleń faktycznych i poprzedzających ją ocen dowodów dokonał samodzielnie, czym innym jest, a co nie narusza w żaden sposób reguły z art. 8 § 1 k.p.k., wykorzystanie dowodów zgromadzonych w postępowaniu podatkowym,

o charakterze osobowy czy w postaci dokumentów (w takim zakresie jakim są one dopuszczalne w postępowaniu karnym) czy też formułując wnioski o wartości dowodowej poszczególnych dowodów w sposób zbliżony z wyrażanymi w postępowaniu podatkowym, przy odwołaniu się do tożsamyh lub zbliżonych argumentów (co z logicznego punktu widzenia wydaje się zrozumiałym).

Nie doszło do błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie opisanym w zarzutach z punktów II oraz III, a więc wadliwego ustalenia, iż oskarżony ten działał w zamiarze bezpośrednim, w warunkach o których mowa w art. 12 § 1 k.k. a więc z góry powziętego zamiaru (art. 6 § 2 k.k.s.), jak też zakresie przyjęcia braku podejmowania z należytą starannością weryfikacji kontrahentów, których to błędów efektem miało być przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności, przy braku po temu podstaw prawnych, za działanie innych osób występujących na wcześniejszych lub późniejszych etapach obrotu przedmiotami objętymi zarzucanym zachowaniami (czynem). Twierdzenie o zaistnieniu takiego takich błędów faktycznych jak się wydaje w pierwszej kolejności jest odwoływaniem się przez apelującego do podniesionej już wcześniej kwestii związanej z prawidłowością oceny dokonanej przez Sąd I instancji co do okoliczności znamion podmiotowych przypisanych przestępstw i przestępstw skarbowych, do której odniesiono się już we wcześniejszym fragmencie uzasadnienia. Uzupełniając argumentację w zakresie tych zarzutów apelacyjnych w takim znaczeniu w jakim pierwszych traktować jako kwestionowanie przyjęcia przesłanek przestępstwa ciągłego, co do drugiego zaś właściwego zrozumienia dokonanego przez Sąd I instancji ustalenia i poprzedzającej go oceny dowodów to Sąd Apelacyjny wskazuje, iż trafna było ocena tego Sądu o działaniu oskarżonego w warunkach o których mowa w art. 12 § 1 k.k. (art. 6 § 2 k.k.s.) a więc działania w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Niekwestionowaną jest okoliczność w postaci poszczególnych zachowań dotyczących „nabywania” lub „zbywania” określonych przedmiotów, ich wartości a przede wszystkim wykazywanych w sporządzonych fakturach lub otrzymywanych fakturach, ujmowanych w poszczególnych okresach rozliczeniowych w prowadzonych księgach oraz składanych deklaracjach podatkowych ich czasu. Powtarzalność zachowań polegających na dokonywaniu transakcji dotyczących określonego „przedmiotu”, przy tożsamym co do istoty mechanizmie czynnie zasadnym wniosek Sądu I instancji, iż oskarżony z góry zakładał powtarzalność swoich zachowań, tak długo jak będą one możliwe lub też osiągnięcia określonych parametrów ekonomicznych - zysku nie z tych zachowań jako rzeczywistych przejawów działalności gospodarczej lecz zysków poprzez wykorzystanie mechanizmu podatku od towarów usług w eksporcie towarów, przy upozorowania rzeczywistego charakteru takich transakcji, tym samym, iż działał w warunkach z góry powziętego zamiaru w rozumieniu art. 12 § 1 k.k. (6 § 2 k.k.s.). W zakresie kwestii weryfikacji kontrahentów to ustalenia i oceny Sądu I instancji w tym zakresie należy wiązać właśnie z kwestią upozorowania rzeczywistego charakteru transakcji i jednoczesnego podejmowania czynności mających utrudnić ujawnienie takiej pozorności poprzez na płaszczyźnie formalnej wykazywanie określonymi argumentami i dowodami np. kompletności dokumentacji podatkowej w znaczeniu faktur, ich ewidencjonowania, sporządzenia dokumentacji fotograficznej sugerującej istnienie określonych przedmiotów opisanych treścią poszczególnych faktur, wykonywanie ich transportu w sposób nie w sposób rzeczywisty to jest związany z wolą rzeczywistej dostawy a jedynie upozorowania poprzez fizyczny przewóz lub jego brak przy sporządzeniu dokumentacji mającej potwierdzać rzeczywistą dostawę.

Za niezasadny uznano zarzut błędu w ustaleniach faktycznych zawarty w punkcie I i w pkt.V apelacji obrońcy osk.E. P. w zakresie w jakim wyraża się w twierdzeniu o braku dowodów przeprowadzonych i ujawnionych (w rozumieniu art. 410 k.p.k.) przez Sąd I instancji, które miałyby potwierdzać zasadność ustalenia o uzyskaniu przez tego oskarżonego zwrotu podatku od towarów i usług (dla porządku należy zauważyć modelowo, iż przy założeniu zasadności tego zarzutu zarzucany przez obrońcę błąd rzutowałby nie tylko na wadliwość ustalenia w zakresie realizacji znamion przestępstwa z art. 286 k.k. ale także tożsamyh zachowań kwalifikowanych na płaszczyźnie przestępstwa skarbowego z art. 76 k.k.s.). Ocena taka wynika z tego, iż ustalenie to ma potwierdzenie w danych wynikające z dowodów zebranych na etapie postępowania przygotowawczego, przed Sądem I instancji to jest treści deklaracji podatkowych, dokumentów z postępowania kontrolnego, wreszcie decyzji podatkowych jedynie potwierdzonych (a nie ustalonych po raz pierwszy) informacją uzyskaną na etapie postępowania odwoławczego, w syntetycznej formie przedstawiającej dane w relewantnej kwestii. Rację na poziomie modelowym ma obrońca zakresie w twierdzenia wyrażonego w ramach tego zarzutu, iż nie stanowi realizacji znamienia przestępstwa z art. 286 k.k. w postaci doprowadzenie mnie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem sytuacja w których zachowanie sprawcy

sprowadza się do narażenia na uszczuplenie należności publicznoprawnej, czy nawet jej uszczuplenia w zakresie podatku od towarów usług w sytuacji zaniżenia przez sprawcę wysokości podatku należnego czy też zawyżenia podatku naliczonego, wyznaczających biorąc pod uwagę mechanizm tego podatku wysokość ewentualnego zobowiązania podatkowego, natomiast treść przypisanego czynu, przede wszystkim zaś uzasadnienie zaskarżonego wyroku w tym zakresie (strona 70 in fine) nie pozostawiają żadnych wątpliwości, iż Sąd I instancji nie przedstawił w tym zakresie odmiennej, wadliwej na omawianej płaszczyźnie, wykładni tego znamienia, innymi słowy prawidłowo przyjął, iż co do zasady iż znamię to realizowało się wyłącznie w zakresie żądania zwrotu podatku towarów usług. Taka ocena tego zarzutu nie oznacza jednocześnie zaaprobowania spełni prawidłowości ustaleń i ocen dokonanych przez ten Sąd biorąc pod uwagę w.w dane w zakresie wysokości uzyskanego nienależnego zwrotu podatku od towarów i usług należało w miejsce ustalenia, że kwota 1530989 zł wyznaczała wysokości uzyskanego nienależnego zwrotu podatku od towarów i usług przyjąć prawidłową wysokość 1223025 zł, nadto zaliczenie zwrotu w tym podatku w wysokości 7999 zł na poczet zaległości podatkowej w podatku dochodowym wreszcie przyjąć skutek w postaci spowodowania narażenia na nienależny zwrot podatku towarów usług w wysokości 189870zł, do którego to zwrotu nie doszło na skutek wydania decyzji podatkowej, a tym samym odpadnięcie nad podstawy nadzwyczajnego obłuszczenia kary o której mowa w art. 38 § 2 k.k.s. znajdującą zastosowanie m.in. w sytuacji gdy przypisanym m.in. przestępstwem skarbowym z art. 76 § 1 k.k.s. sprawca powoduje uszczuplenie (nie zaś jedynie narażenie na uszczuplenie) należności publicznoprawnej która jest wielka w rozumieniu art. 53 § 16 k.k.s. a więc taką która przekracza tysiąckrotność wysokości minimalnego wynagrodzenia w czasie czynu - in concreto 1500 zł, na płaszczyźnie zaś kwalifikacji jako przestępstwa co do w/w kwoty 189870zł, przyjęcie, iż nie doszło do dokonania (w znaczeniu formy stadialnej) do dokonania przestępstwa z art.286 k.k. lecz usiłowania (przy jednoczesnym dokonaniu w pozostałym zakresie) co nakazywało odpowiednią zmianę w opisie faktycznym czynu przypisanego oraz uzupełnienie kwalifikacji prawnej o art.13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.. Dodatkowo, Sąd I instancji ustalając wysokość podatku towarów lub usług za marzec 2013 r. narażony na uszczuplenie - 100894 zł wadliwie przyjął, iż zachowanie to wyczerpuje znamiona typu podstawowego typu czynu zabronionego z art. 56 § 1 k.p.k., nie zaś typu uprzywilejowanego z uwagi na kryterium „mała wartość”, która zgodnie z art. 53 § 14 k.k.s. jest wartością, której wysokość w chwili czynu nie przekracza dwustukrotności wysokości minimalnego wynagrodzenia, która w 2013 r. wynosiła 1600 zł co oznacza iż wartość progowa wynosiła 320000 zł, poniżej której, co oczywiste, sytuuje się wartość przypisana oskarżonemu), co nakazywało zmianę w zakresie kwalifikacji prawnej poprzez przyjęcie w miejsce kwalifikacji z art. 56 § 1 k.k.s. typu uprzywilejowanego z art.56 § 2 k.k.

Za niezasadny uznano zarzut naruszenia prawa materialnego opisany w pkt.V apelacji obrońcy osk.E. P. w zakresie zastosowania art.6 § 2 k.k.s., a więc konstrukcji czynu ciągłego do przestępstwa skarbowego stypizowanego w art.61 § 1 k.k.s. a więc nierzetelnego (w rozumieniu art.53 § 22 k.k.s) prowadzenia księgi (w rozumieniu art.53 § 21 k.k.s) .Zdaniem Sądu Apelacyjnego treść normatywna art.61 § 1 k.k.s. nie daje podstaw do uznania za trafny stanowiska, iż ten typ przestępstwa skarbowego ze swej istoty ma charakter trwały czy wieloczynowy, co wykluczałoby możliwość przyjmowania kwalifikacji czynu ciągłego w rozumieniu art.6 § 2 k.k.s. Nierzetelnym prowadzeniem jest zarówno prowadzenie polegające na ujmowaniu w księgach zdarzeń niemających miejsca w rzeczywistości, jak i na nieujmowaniu pewnych zdarzeń przy jednoczesnym ujmowaniu innych. Fakt ujęcia w księdze jednego chociażby zdarzenia i nieujęcia pozostałych pozwala przyjąć kwalifikację z art. 61 § 1 k.k.s., innymi słowy już niezewidencjonowanie jednej faktury dokumentującej sprzedaż czy zaewidencjonowanie faktury dokumentującej czynność nie mającą miejsca (pozorną) oznacza „nierzetelne prowadzenie”, w rozumieniu art.61 § 1 k.k.s. Oczywiście stanowisko obrońcy co do wykładni art. 61 k.k.s. nie wyczerpuje całości tego zarzutu dlatego odnosząc się do kolejnych jego elementów stwierdzić należy, iż w sytuacji, w której, jw. wykazano, nie było wadliwą oceną dowodów dokonana przez Sąd I instancji i dokonane na jej podstawie ustalenie faktyczne co do umyślności (wraz z postacią zamiaru) czynu popełnionego przez oskarżonego, zarzut naruszenia art. 6 § 2 k.k.s. poprzez jego wadliwe zastosowanie do czynów mających być popełnionymi - zdaniem obrońcy - nieumyślnie nie może być skuteczny, skoro ustalono działanie umyślne, innymi słowy byłby skuteczny w sytuacji przyjęcia przez Sąd I stancji (co nie miało miejsca) działania w ramach czynu ciągłego w zakresie zachowań co do których Sąd ten miałby ustalić nieumyślny charakter. Brak jest także podstaw do zakwestionowania braku przesłanek do zastosowania konstrukcji czynu ciągłego w postaci przyjętej przez Sąd I instancji, a więc wielości zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru (z góry powziętego zamiaru w rozumieniu art. 12 § 1 k.k.). Biorąc pod uwagę prawidłowo ustalony

mechanizm przestępstwa skarbowego w którym uczestniczył oskarżony, w którym to „karuzelowym” mechanizmie pełnił on, jako prowadzących zarejestrowaną działalność gospodarczą, rzeczywistą w określonym zakresie, rolę tak zwanego bufora, z założenia i w praktyce mającego charakter mechanizmu powtarzalnego w zakresie zachowań polegających na pozornym nabywaniu lub zbywaniu określonych przedmiotów, dla uzyskania na końcu łańcucha, przez ostatnich podmiotów zwrotu podatków od towarów i usług z wykorzystaniem mechanizmu stawki 0% przy eksporcie, a więc zrealizowanych w warunkach z góry powziętego zamiaru wielokrotności tożsamych co do istoty zachowań, z dnia stanowiących cel działania sprawcy, realizowany z jednoczesnym wyczerpaniem znamion innych przestępstw skarbowych (art. 62 k.k.s. - wystawianie nierzetelnych faktur jako środek służący osiągnięciu celu z art. 56 k.k.s. lub 76 k.k.s., czy art. 61 k.k.s. - konieczność zaewidencjonowania nierzetelnych otrzymanych lub wystawionych faktur wynikająca z pełnej świadomości, w szczególności przy wystąpieniu o zwrot podatku towarów i usług w rozumieniu art. 76 k.k.s. wysokiego prawdopodobieństwa, wręcz pewności, podjęcia przez organy podatkowe czynności kontrolnych, ujawniających w takiej sytuacji, przy braku tego rodzaju zaewidencjonowania, niemalże natychmiast, łatwo uchwytny tego rodzaju fakt, skoro wpływały on bezpośrednio na wysokość podatku należnego lub naliczonego, a więc elementów zasadniczych dla wartości relewantnych z perspektywy znamion art. 56 k.k.s. czy 76 k.k.s.). Oznacza to, iż sprawca działający ze z góry powziętym zamiarem, w mechanizmie „karuzelowych” niejako z istoty swojej funkcji w tym łańcuchu to jest bufora, z tożsamym zamiarem co zrealizowanie poszczególnych zachowań stanowiących cel realizuje towarzyszącemu w wyżej wymienionym zakresie zamiary związane z wystawianiem oraz ewidencjonowaniu wystawionych i otrzymanych faktur VAT, co powoduje, iż także natury płaszczyźnie zarzut związany z naruszeniem art. 6 § 2 k.k.s. nie mógł być uznany za trafny.

Mając na uwadze iż w apelacjach obu oskarżonych zaskarżony wyrok w całości (art. 447 § 1 k.p.k.), w apelacji oskarżonego E. P. niego podniesiono zarzut rażącej niewspółmierności kary, nadto ustalenia w zakresie modyfikacji opisu czynu, nieprzyjęcia wobec oskarżonego J. A. podstaw nadzwyczajnego obostrzenia kary oraz modyfikacji kwalifikacji prawnej przestępstwa skarbowego, kontrolą odwoławczą objęto także orzeczenia o karach.

W orzecznictwie zgodnie wskazuje się, że rażąca niewspółmierność kary, uzasadniająca uwzględnienie zarzutu z art. 438 pkt. 4 k.p.k., występuje wtedy, gdy kara orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego czynu oraz nie realizuje wystarczająco celu kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą (zasłużoną). Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wtedy, gdy na podstawie ustalonych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, można przyjąć, że występuje wyraźna różnica między karą wymierzoną a karą, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo (por. wyroki SN: z 22.10.2007 r., (...) 75/07, LEX nr 569073; z 26.06.2006 r., (...) 28/06, LEX nr 568924; z 30.06.2009 r., WA 19/09, OSNwSK 2009, poz. 1255; z 11.04.1985 r., V KRN 178/85, OSNKW 1985/7-8, poz. 60). Tak orzeczona kara może wynikiem bądź to nie dostrzeżenia występującej in concreto okoliczności istotnej z punktu widzenia dyrektywy wymiaru kary z art. 53 k.k. i nast. lub też nie nadania im adekwatnej wagi. Oceniając współmierność kary w relacji do dyrektyw i okoliczności wyznaczających jej wymiar, nie wolno zapominać, że art. 53 § 1 k.k. pozostawia wymiar kary sędziowskiemu uznaniu, nakazując, aby mieściła się ona w granicach przewidzianych przez ustawę. Przy ocenie kary przez pryzmat jej rażącej niewspółmierności nie można zatem nie uwzględniać granic, w jakich kara za dane przestępstwo może być orzeczona i w jakich niejako "proporcjach" pozostaje kara orzeczona względem granic pozostawionych sędziowskiemu uznaniu. Oczywiście nie oznacza to, że na przykład kara mieszcząca się "pośrodku" tegoż zagrożenia zawsze będzie karą współmierną, a na zarzut rażącej niewspółmierności będą narażone wyłącznie kary niejako "graniczne". Niemniej jednak stopień wykorzystania sankcji karnej przewidzianej za dane przestępstwo uznać należy za czynnik mający niebagatelne znaczenie przy całościowej ocenie, czy konkretna kara jest niewspółmierna, i to rażąco. W konsekwencji miarą surowości kary polegającej na pozbawieniu wolności, nie może być jedynie ilościowe oznaczenie czasu pozbawienia wolności ale stopień wykorzystania sankcji karnej przewidzianej za dane przestępstwo, także z uwzględnieniem występujących w danym postępowaniu, zwykle niepowtarzalnych w danym układzie, okoliczności uzasadniających konieczność wymierzenia – przy zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary – przy możliwym zróżnicowaniu zakresu zastosowania

tej instytucji - poniżej dolnego progu ustawowego zagrożenia . Dyrektywa prewencji indywidualnej oznacza ,że sankcja (jej rodzaj i wysokość) powinna być tak dobrana, aby zapobiec popełnianiu w przyszłości przestępstw przez oskarżonego , co może zostać osiągnięte poprzez odstraszenie sprawcy od popełniania przestępstw albo jego wychowanie (resocjalizację). Efekt "odstraszający" kary ma zmaterializować się w umyśle sprawcy, ma wytworzyć przeświadczenie o nieopłacalności popełniania przestępstw w przyszłości, przekonanie o tym, że każde przestępstwo jest karane odpowiednio surowo, a ponowne popełnianie podobnych czynów nieuchronnie prowadzi do istotnego podwyższenia wymiaru kary ponad próg dolnego zagrożenia. Wtedy rodzi się uzasadnione prawdopodobieństwo, że sprawca skazany na karę odpowiednio surową powstrzyma się przed ponownym rozmyślnym popełnieniem czynu zabronionego (wyrok SA we Wrocławiu z dnia 14 marca 2007 r., II AKa 58/07, KZS 2007, z. 9, poz. 52). Idea wychowania (resocjalizacji) przez karę zakłada z kolei takie dostosowanie wysokości i rodzaju kary kryminalnej do indywidualnych potrzeb sprawcy, aby przez sankcję został on "wychowany", tj. zrozumiał naganność swojego zachowania i w przyszłości przestrzegał porządku prawnego. W obu przypadkach orzeczona kara ma być adekwatna w tym znaczeniu ,że racjonalne w realiach danej sprawy (oskarżonego) oznaczenie progu uprawniającego do wniosku o możliwości osiągnięcia tych celów wyznacza próg powyżej , którego orzekanie kary jest zbędne , a przez to może ona nabrać cech rażącej niewspółmierności przez swą surowość. Z kolei w zakresie prewencji ogólnej , rozumianej pozytywnie, chodzi tu o kształtowanie właściwych ocen i postaw w społeczeństwie, a w szczególności utwierdzenie ogółu w przekonaniu, że sprawcy przestępstw ponoszą odpowiedzialność za swoje czyny, a wymierzona im kara jest zawsze adekwatna do stopnia zawinienia, stopnia społecznej szkodliwości ich czynu. Tylko taka sprawiedliwa kara może bowiem wywierać pozytywny i kształtujący wpływ na zachowania społeczne, budząc jednocześnie ogólną aprobatę dla obowiązującego systemu prawnego (wyrok SA w Szczecinie z dnia 6 lutego 2014 r., II AKa 1/14, LEX nr 1441560). Istotą prewencji ogólnej nie jest więc wyłącznie wymierzanie surowych kar pozbawienia wolności, lecz kształtowanie w społeczeństwie przekonania o nieuchronności kary, jej dostosowanie do stopnia winy sprawcy i okoliczności podmiotowo-przedmiotowych czynu, a zatem karanie sprawiedliwe i tworzące atmosferę zaufania do obowiązującego systemu prawnego (wyrok SA w Szczecinie z dnia 6 lutego 2014 r., II AKa 1/14, LEX nr 1441560). Zarzut rażącej niewspółmierności kary , niezależnie od kierunku, o którym mowa w art. 438 pkt. 4 k.p.k. w kontekście powyższych wskazań może zatem in concreto okazać się skutecznym w razie wykazania przez podnoszącego zarzut jednej z niżej wskazanych sytuacji: wykazania wpływu na wysokość orzeczonej kary wzięcia przez orzekający sąd okoliczności z tej perspektywy irrelevantnej bądź to z perspektywy art. 53 § 1 k.k. jako takiego , bądź też okoliczności na płaszczyźnie dyrektyw sądowego wymiaru kary mających znaczenie ,natomiast nie występujących in concreto, wadliwie ustalenie istnienia okoliczności obciążającej lub wadliwie nie ustalenie okoliczności łagodzącej ,wreszcie przydanie nadmiernego znaczenia poszczególnym, relevantnym okolicznościom.

Oceniając orzeczone kary za rażąco niewspółmiernie surowe w rozumieniu art. 438 punktów 4 k.p.k. Sąd Apelacyjny miał w polu widzenia następujące okoliczności:

a. co do osk. E. P.:

- w zakresie przypisanego mu przestępstwa skarbowego dokonanie odmiennego ustalenia faktycznego w zakresie wysokości uzyskanego nienależnego zwrotu podatku od towarów i usług ,a więc w miejsce 1530989 zł, prawidłowej wysokości 1223025 zł, nadto zaliczenia zwrotu w tym podatku w wysokości 7999 zł na poczet zaległości podatkowej w podatku dochodowym oraz spowodowania narażenia na nienależny zwrot podatku towarów usług w wysokości 189870zł, co oznacza, przy dopuszczalnym uproszczeniu iż, w zakresie przestępstwa skarbowego mniejszą od przypisanego wysokość spowodowanego najdalej idącego skutku w postaci uzyskania zwrotu w zakresie podatku od towarów usług (dodatkowo zaliczenia zwrotu za wskazanych wysokości na poczet zaległości w innym podatku) , a tym samym odpadnięcie nad podstawy nadzwyczajnego obostrzenia kary o której mowa w art. 38 § 2 k.k.s.

- przyjęcie w miejsce kwalifikacji z art. 56 § 1 k.k.s. a więc typu podstawowego typu uprzywilejowanego z art.56 § 2 k.k.

- w zakresie przypisanego przestępstwa - co do kwalifikacji z art. 286 § 1 k.k. uwzględnienie omówionych powyżej ustaleń w zakresie wysokości faktycznie uzyskanego zwrotu podatku towarów i usług, wysokości zaliczenia zwrotu na poczet innego zobowiązania podatkowego oraz wysokości nieuzyskania we wskazanej kwocie zwrotu na skutek

wydania decyzji podatkowej, co oznacza iż w zakresie tej ostatniej nie doszło do dokonania przestępstwa z art. 286 § 1 leez jego usiłowania w rozumieniu art. 13 § 1 k.k., co oznacza mniejszą karygodności – stopień społecznej szkodliwości skoro rzeczywiście spowodowana szkoda (wartości niekorzystnego rozporządzenia mieniem) była mniejsza od przyjętych przez Sąd I instancji przyjętej tym samym jako element wyznaczający stopień społecznej szkodliwości czynu, relewantnego na płaszczyźnie art. 53 § 1 k.k. w procesie wymiaru kary,

- uprzednią niekaralność oskarżonego, która niezależnie od zajęcia stanowiska w sporze co do tego czy jest pożądanym, minimalnym standardem zachowania każdego człowieka, a przez to nie może być okolicznością łagodzącą, czy takową w istocie stanowi, bez wątpienia winna być uwzględniona przy ustaleniu koniecznego zakresu co do rodzaju i czasu trwania oddziaływań resocjalizacyjnych, które modelowo, z uwagi na większy stopień demoralizacji wyrażający się w uprzedniej lub następcej karalności, powinien być dłuższy co do osób karanych, odpowiednio zaś krótszy w przypadku osób które do tej pory nie naruszały norm prawa karnego,

- brak zdaniem Sądu Apelacyjnego dowodowych podstaw do przyjęcia, iż oskarżony w ustalonym, wieloogniowym, mechanizmie pełnił rolę inspirującą, czy też organizującą, a tym samym mniejszy stopień karygodności w stosunku do osób, które bez wątpienia mechanizm ten stworzyły i zorganizowały.

Mając na uwadze powyższe w zakresie przestępstwa skarbowego karę pozbawienia wolności obniżono z roku 6 miesięcy pozbawienia wolności do roku, zaś karę grzywny 200 stawek dziennych do 150 stawek dziennych przy pozostawieniu, wobec adekwatności z perspektywy art. 23 § 3 k.k.s. wysokości jednej stawki dziennej,

z karę pozbawienia wolności i grzywnę orzeczoną za ten czyn, kwalifikowany jako przestępstwo obniżono z 2 lat pozbawienia wolności do roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny 400 stawek dziennych do 300, przy pozostawieniu, wobec adekwatności z perspektyw art. 33 § 3 k.k. wysokości jednej stawki dziennej.

Mając na uwadze treść art. 8 § 2 i 3 k.k.s. określono iż w zakresie kar orzeczonych za przestępstwo skarbowe i przestępstwo przypisane temu oskarżonemu wykonaniu polek podlegają, jako najsurowsza kara roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 300 stawek dziennych.

W świetle pozostałych okoliczności trafnie ustalonych przez Sąd I instancji okoliczności istotnych z perspektywy art. 53 k.k., przede wszystkim rozmiarów działalności oskarżonego, czasu i wielości podejmowanych zachowań w ramach przestępstw ciągłych, skutków, prowadzą one do wniosku z jednej strony o braku podstaw do dalszego łagodzenia orzeczonych kar, z drugiej zaś, biorąc pod uwagę przyjęty przez Sąd Apelacyjny stan prawny, a więc do 1 lipca 2015 r. (uwzględniając ówczesną treść art. 69 § 1 k.k. w zakresie wysokości kary pozbawienia wolności co do której możliwe byłoby zastosowanie warunkowego zawieszenia jej wykonania - 2 lata) brak podstaw do przyjęcia za uzasadnioną dodatnią prognozę kryminologiczną o której mowa w art. 69 § 1 k.k., a więc że wymierzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczające, zarówno z perspektywy prewencji indywidualnej, ale także ogólnej, do osiągnięcia celów kary, dlatego nie zawieszono wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności uznając za konieczne jej wykonanie jako kary bezwzględnej, co nie oznacza jednocześnie konieczności wykonania jej warunkach zakładu karnego. Wymiar kary pozbawienia wolności podlegającej wykonaniu wobec oskarżonego, co miał w polu widzenia Sąd Apelacyjny określając jej wysokość, jest tego rodzaju iż umożliwia oskarżonemu, biorąc pod uwagę treść art. 43la § 1 pkt. 1 k.k.w. ubieganie się o uzyskanie zgody na wykonanie tej kary w systemie dozoru elektronicznego, oczywiście o ile za spełnione uzna pozostałe przesłanki, właściwy do orzekania w tym zakresie sąd penitencjarny.

b. co do osk.J. A.:

- w zakresie przestępstwa skarbowego uwzględnienie, iż jak wynika z przyjętych przez sam Sąd I instancji, w ślad za oskarżycielem publicznym, iż wartość 851000 zł nie jest wyłącznie wartością nienależnego zwrotu podatku od towarów i usług lecz wartością łączną na którą składa się zwrot nienależnego podatku towarów i usług za miesiąc grudzień 2011 r. (data czynu 25 stycznia 2012 r. - złożenia), pozostała zaś kwota to łącznie uszczuplenie w podatku towarów i usług za miesiące grudzień 2011, styczeń 2012 luty 2012 (odpowiednio 303595 zł, 7970 zł, 239435 zł), a

tym samym wartościowaniu z perspektywy znamienia przestępstwa skarbowego z art. 76 §1 k.k.s podlega wartość 300000zł która wbrew prawnocarnej ocenie Sądu I instancji nie przekracza pojęcia małej wartości albowiem jest równa 200 krotności minimalnego wynagrodzenia z chwili czynu (1500 zł za 2012 r. zaś w art. 53 § 14 k.k. jest mowa o wartości nie przekraczającej wskazanego kryterium). Implikowało to konieczność zmiany kwalifikacji prawnej w tym zakresie poprzez przyjęcie typu uprzywilejowanego z art. 76 § 2 k.k.s..

- wadliwie także przyjęto zaistnienie podstawy nadzwyczajnego obostrzenia kary o której mowa w art. 37 § 1 pkt. 1 k.k.s. a więc popełnienie przestępstwa skarbowego powodującego uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości, którą biorąc pod uwagę podstawę wymiaru kary orzeczonej za to przestępstwo skarbowe zastosowano (wpłynęło ono na proces wymiaru kary) . Jest tak z 2 powodów, po pierwsze biorąc pod uwagę precyzyjne rozgraniczenie tego co w istocie składa się na kwotę 8051000 zł - przesłanki wskazanej przez ten Sąd podstawy nadzwyczajnego obostrzenia kary uznać należało, iż przesłanka spowodowania uszczuplenia należności publicznoprawnej odnosi się wyłącznie do skutku znamion przestępstwa z art. 56 § 1 k.k.s. samej w sobie bowiem należy odróżnić uszczuplenie należności publicznoprawnej od szeroko rozumianego uszczerbku finansowego obejmującego szerszy zakres desygnatów a więc m.in. zwrot o którym mowa w art. 76 k.k.s., czego z kolei może dotyczyć druga z przesłanek a więc kiedy wartość przedmiotu czynu zabronionego jest duża , przy czym kryterium to musi ona spełnić sama w sobie. Biorąc pod uwagę wartość minimalnego wynagrodzenia w czasie popełnienia przypisanego przestępstwa skarbowego oraz kryterium art. 53§ 15 k.k.s dla przyjęcia tej podstawy nadzwyczajnego obostrzenia albo wysokość należności publicznoprawnej uszczuplonej musiałaby przekraczać wartość 750000 zł (500 razy 1500 zł) lub wartość przedmiot czynu polegającego na uzyskaniu nienależnego zwrotu musiałby przekraczać tą wartość progową, co biorąc pod uwagę ustalenia poczynione w tym zakresie przez Sąd I instancji (i nie zaskarżone na niekorzyść oskarżonego) jest wykluczone. Po wtóre, przy ocenie prawnych podstaw zastosowania tej podstawy nadzwyczajnego obostrzenia kary uszła okoliczność wynikająca z ustalenia Sądu I instancji (prawidłowego i niezaskarżonego na niekorzyść) ,iż oskarżony ten w trakcie trwającego postępowania podatkowego uiszczył całe zobowiązanie podatkowe (m.in. strona 75 uzasadnienia) w sytuacji w której zgodnie z art. 37 § 2 przepisów § 1 pkt. 1 nie stosuje się jeżeli związku z przestępstwem skarbowym nastąpiło uszczuplenie należnych im publicznoprawnej a wymagalna należność została w całości uiszczona przed zamknięciem przewodu sądowego w I instancji , co in concreto miało miejsce.

-w zakresie przestępstwa przypisanego w pkt. 5 istotna zmiana w zakresie zmniejszenia z 851000 na 300000 zł wartości niekorzystnego rozporządzenia mieniem Skarbu Państwa z tytułu nienależnego zwrotu podatku od towaru i usług , a więc do wartości nieco powyżej jednej części przyjętej jako odpowiadające znamieniu przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. przez Sąd I instancji.

Uwzględniając powyższe okoliczności, uprzednią niekaralność w znaczeniu wyżej określonym, dotychczas nienaganny tryb życia w zakresie przestępstwa skarbowego karę pozbawienia wolności obniżono z 8 miesięcy pozbawienia wolności do 5, zaś karę grzywny 50 stawek dziennych do 40 stawek dziennych przy pozostawieniu, wobec adekwatności z perspektywy art. 23 § 3 k.k.s. wysokości jednej stawki dziennej,

zaś karę pozbawienia wolności i grzywnę orzeczoną za ten czyn, kwalifikowany jako przestępstwo obniżono z roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności do roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny 100 stawek dziennych do 70, przy pozostawieniu, wobec adekwatności z perspektyw art. 33 § 3 k.k. wysokości jednej stawki dziennej.

Mając na uwadze treść art. 8 § 2 i 3 k.k.s. określono iż w zakresie kar orzeczonych za przestępstwo skarbowe i przestępstwo przypisane temu oskarżonemu wykonaniu polek podlegają, jako najsurowsza kara roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności , co do które w pełni trafnie Sąd I instancji zastosował warunkowe zawieszenie jej wykonania oraz 70 stawek dziennych grzywny .

O kosztach sądowych w zakresie wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym (ryczałt za doręczenia 20 zł dzielnym na 2 oskarżonych - 10 zł) orzeczono na podstawie art.636 § 2 k.p.k. w zw.z art. 633 k.p.k. mając na uwadze brak podstaw do zwolnienia oskarżonych od obowiązku ich poniesienia. O opłacie sądowej orzeczono

na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 4 i art.3 ust.1 w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, za obie instancje.

<i>SSA Piotr Kaczmarek</i>	<i>SSA Andrzej Kot</i>	<i>SSA Cezariusz Baćkowski</i>
-----------------------------------	-------------------------------	---------------------------------------